

tabor

številka 9, september 2007, letnik LII
revija Zveze tabornikov Slovenije

Naša sogovornika:
Emil Mumel
in
Craig Turpie

Barvna priloga:
Jamboree v Angliji

Zora skavtstva

Novice

Tabor se je predstavil na tržnici

Na letošnji šoli za vodje v Gozdni šoli v Bohinju se je na že tradicionalni tržnici tudi letos predstavila revija Tabor. Tržnica je namenjena predstavitvi različnih delovnih skupin, organov ZTS pa tudi zunanjih organizacij tečajnikom. Uredništvo je na ta način dobilo povratne informacije o vsebini in obliki revije, tako iz vidika vodij v organizaciji, kakor tudi posredne informacije, ki so jih tečajniki prinesli od tabornikov iz svojih matičnih enot.

Letos so se poleg revije Tabor predstavili tudi komisija za vzgojo, izobraževanje in delo z odraslimi ZTS, komisija za mednarodno dejavnost ZTS, specialisti - pionirji, tečaj prve pomoči, Mladinski svet Slovenije, Evropska prostovoljna služba ter ZSKSS. Na ta način imajo tečajniki priložnost, da vzpostavijo neposreden stik z omenjenimi subjekti. Več o šoli za vodje lahko preberete v tokratnem Taboru na obisku.

A. C.

Foto: Blaž

Foto: A.C.

VODNIŠKI TEČAJ GG

Na podlagi izhodišč uspešno izvedenega prvomajskega tabora Na drugi strani lune je v Gozdni šoli potekal vodniški tečaj za vodnike GG, starostne veje, ki je tudi sicer postavljena v središče strategije delovanja ZTS.

Vodniški tečaj je predstavljal uspešno implementacijo izkušenj in predlogov načelnikov družin GG; vodnika smo postavili v središče, okrepili njegovo samozavest in mu preko izkustva ponudili možnost za izgradnjo znanja in spretnosti. V okviru celovitega sistema usposabljanja in izgradnja lika vodnika sledi faza aktivnega sodelovanja z načelnikom GG ter pridobivanje dodatnih znanj ob delu (v obliki enodnevnih delavnic).

In kaj so povedali tečajniki?

- Na vodniškem tečaju sem se imel fantastično. (Blaž, RDP)
- Voditi vod GG bo posebna dogodivščina in izziv, seveda bo tudi zabavno in odgovorno. (David, RDP)
- Vodniški tečaj mi bo pomagal pri pripravi voda na življenje v naravi. (Andrejka, RJS)
- Po vodniškem tečaju potrebujem mogoče še kakšno idejo za program. (Barbara, RJZ)
- Vodstvo tečaja pa še ni reklo zadnje besede.

Rok za oktobrsko številko

Prispevke za Tabor zbiramo na naslovu tabor@rutka.net ali Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Rok oddaje člankov za številko 10 je 23. september. Oktobrska številka izide 12. oktobra.

Uredništvo

Pugy

Skupaj smo lepši ...

... in seveda tudi boljši, bolj prepoznavni, predvsem pa bolj kvalitetni glasniki ideje skavtskega gibanja. O čem sploh teče beseda, se nedvomno sprašujete. Beseda teče o snemanju TV oddaje Na zdravje, ki se je 5. septembra 2007 vršilo v studiih VPK v Ljubljani. V tej oddaji, ki jo spremlja kar precejšnje število slovenskih gledalcev (oddaja sodi med 10 najbolj gledanih oddaj v Sloveniji), smo gostovali taborniki in katoliški skavti. Ob širnih debat, ki potekajo na forumu skvt.net in rutka.net, o tem, kdo je boljši in kdo je lepši, kateri je pravi skvt in kateri ni, o združevanju in nezdruževanju itd., je bilo najlepše gledati pisano družčino SKAVTOV (s tem izrazom mislim skupaj tabornike in katoliške skavte) v studiu, ki so skupaj združeni predstavljali idejo skavtstva. Vsak je ponosen na svojo organizacijo, barvo kroja, vsaka organizacija ima svoje adute, svojo kvaliteto, vrednote, svoj način razmišljanja in delovanja. In prav je tako. ZTS in ZSKSS smo kot iz učbenika vzet primer zdrave konkurence. Le na vrhu obeh organizacij žal le (pre)počasi dojemajo, da je sodelovanje nujno potrebno in da metanje polen pod noge ni dober način razmišljanja. Saj nismo politiki! Ali pač?

Vsi skupaj smo na snemanju uživali v družbi drug drugega, skupaj prepevali, plesali in se vzpodbujali, vsi smo vedeli, zakaj smo tam in da tovrstna promocija lahko izjemno pomaga obema organizacijama, sploh pa razvoj skavtskega gibanja v Sloveniji. Ogled oddaje vsekakor toplo priporočam (28. 9. 2007, oddaja Na zdravje na TV SLO, 1. program ob 20.30).

Apčiha!

SiNi, urednik sklopa Dogodivščina

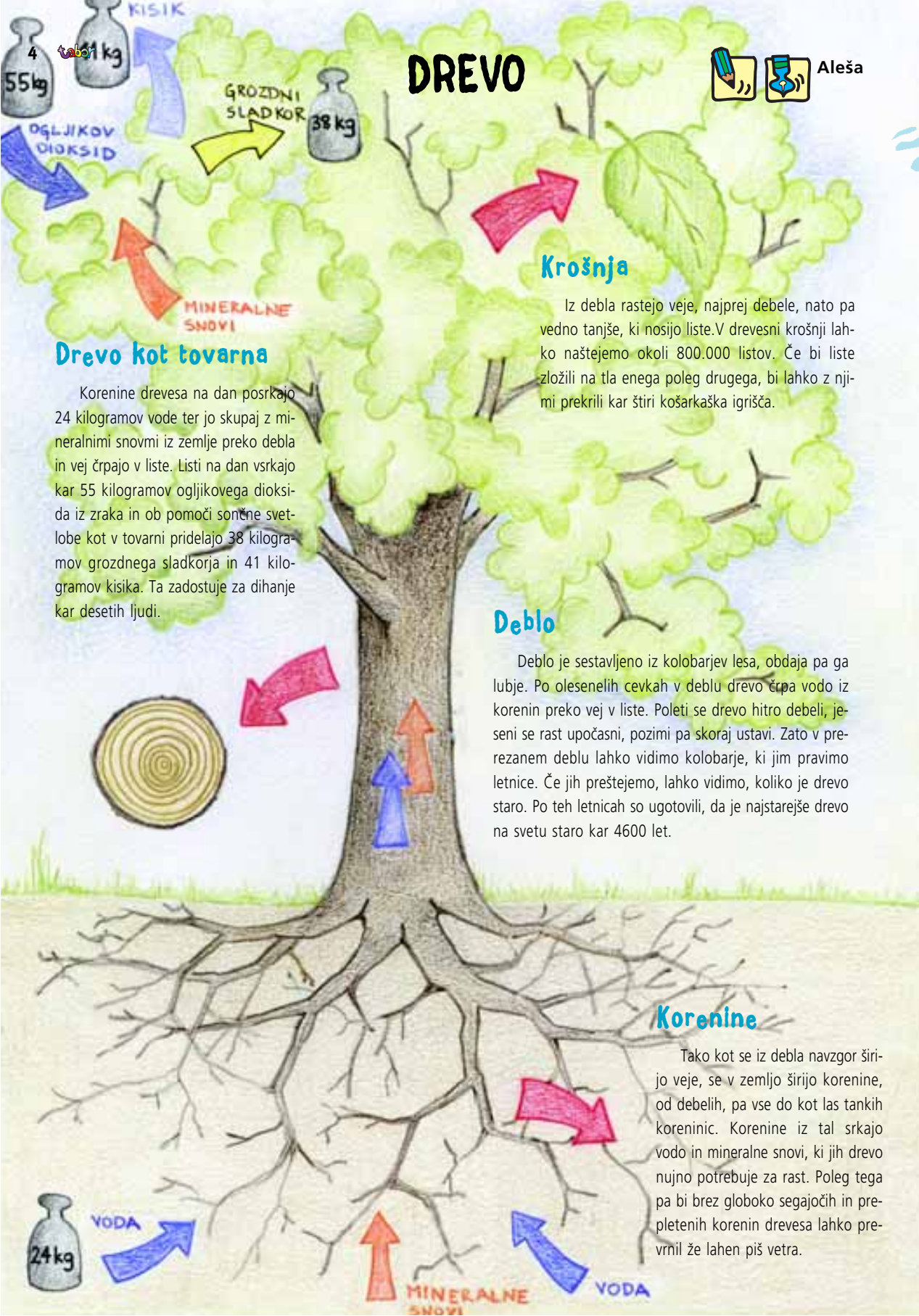
- 10 Taborniki smo zakon
- 13 Zora skavtstva
- 25 Faca Miloš Miovič
- 30 Kemija v taborništvu
- 31 Otrokove pravice
- 35 Lokostrelska šola
- 36 Taborjenja rodov
- 40 Intervju z Craigom Turpiejem

Foto: SiNi

Karikatura: Jaka Bevk jaka.bevk.net - capla.net

DREVO

Aleša

Drevo kot tovarna

Korenine drevesa na dan posrkajo 24 kilogramov vode ter jo skupaj z mineralnimi snovmi iz zemlje preko debla in vej črpajo v liste. Listi na dan vsrkajo kar 55 kilogramov ogljikovega dioksida iz zraka in ob pomoči sončne svetlobe kot v tovarni pridelajo 38 kilogramov grozdnega sladkorja in 41 kilogramov kisika. Ta zadostuje za dihanje kar desetih ljudi.

Krošnja

Iz debla rastejo veje, najprej debele, nato pa vedno tanjše, ki nosijo liste. V drevesni krošnji lahko naštejemo okoli 800.000 listov. Če bi liste zložili na tla enega poleg drugega, bi lahko z njimi prekrili kar štiri košarkaška igrišča.

Deblo

Deblo je sestavljeno iz kolobarjev lesa, obdaja pa ga lubje. Po olesenelih cevkah v deblu drevo črpa vodo iz korenin preko vej v liste. Poleti se drevo hitro debeli, jeseni se rast upočasni, pozimi pa skoraj ustavi. Zato v prezanem deblu lahko vidimo kolobarje, ki jim pravimo letnice. Če jih preštejemo, lahko vidimo, koliko je drevo staro. Po teh letnicah so ugotovili, da je najstarejše drevo na svetu staro kar 4600 let.

Korenine

Tako kot se iz debla navzgor širijo veje, se v zemljo širijo korenine, od debelih, pa vse do kot las tankih koreninic. Korenine iz tal srkajo vodo in mineralne snovi, ki jih drevo nujno potrebuje za rast. Poleg tega pa bi brez globoko segajočih in prepletenih korenin drevesa lahko prerinil že lahen piš vetra.

Aleša

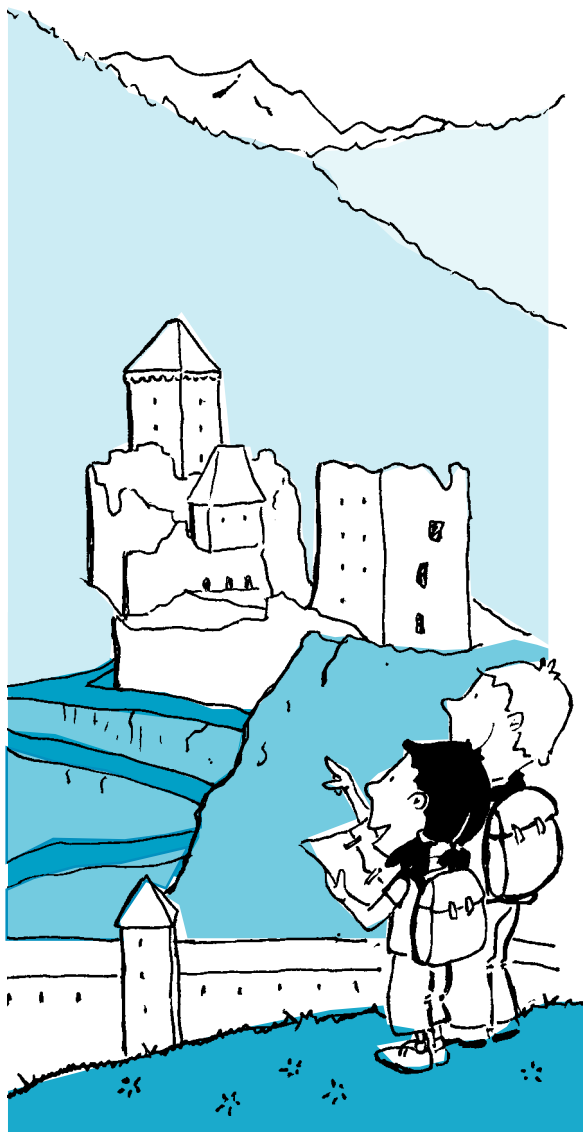
Meti

Novo šolsko leto se pravkar začelo in Pisane kače so se zbrale na prvem vodovem srečanju. "Se spomniš nevihte na taborjenju?" je Rok dejal Matevžu. "Seveda, pa nočnega pohoda med ruševinami starega gradu!" je odvrnil Matevž. "Uh, mene je še vedno strah," je zavzdihnila Mojca. Takrat se je vodnik Luka domislil: "Kaj ko bi strah pred skrivnostnimi ruševinami pregnali na prvem vodovem izletu?"

Sončno septembrsko soboto so Pisane kače sedle na vlak in prepevale, dokler vlak ni ustavil na majhni železniški postaji. Oprtali so si nahrbtnike in veselo poskakali na peron. Vodnik Luka je iz žepa potegnil zemljevid in kompas ter dejal: "Danes me boste vi vodili na izlet!" Tina, ki si je že ogledovala zemljevid, je vzkliknila: "Ali se nismo dogovorili, da obiščemo ruševine gradu Kamen? Tu na zemljevidu vendar ni nobenega znaka za ruševine!" "Seveda," je dejal Luka, "bilo bi prelahko. Zato sem vam zemljevid razrezal na več delov in naslednji del boste dobili šele, ko opravite nalogo."

Najprej sta orientacijo vodila Tina in Rok. Vsakič, ko jim je Luka dal nov kos zemljevida so se zamenjali. Preskakovali so blatne jarke, se prebijali skozi zaraščeno grmovje, grizli kolena v hrib in nato po travnatem pobočju tekli v dolino. Za vsak nov del zemljevida so morali opraviti nalogo. Katja in Aleš sta zavezovala vozle, Urša in Jure plezala na bližnje drevo, Mojca in Matija sta iskala užitne rastline, Anja in Matevž pa liste petih različnih dreves.

Na zadnjem kosu zemljevida so Pisane kače zagledale svoj današnji cilj. Oseverili so zemljevid in odhiteli proti gradu. Preko starih, z mahom in bršljanom obraščenih zidov, so se vile stopnice na glavno grajsko ploščad, kjer jih je pričakal v viteza oblečen oskrbnik gradu. "Pripravil sem vam srednjeveške obleke, da boste danes lahko pravi vitezi in grajske gospodične," je dejal in jim pokazal veliko škatlo z oklepi, šlemi in krinolinami. Gosposko oblečene Pisane

kače so se tistega večera prav kraljevsko najedle na ognju pečenih hrenovk in twista, si ogledale skrite koticke gradu, nato pa zaspale v sobi čisto na vrhu grajskega stolpa.

"No, Mojca, te je še strah grajskih ruševin in stolpov?" je povprašal Luka, ko so naslednji dan zopet sedeli na vlaku. "Kje pa, še dobro da je v Sloveniji še veliko starih gradov, ki jih lahko obiščemo!" se je zasmejala Mojca.

Lačni?

Na vodovih srečanjih, izletih in bivakih si lahko pripravite najrazličnejše dobrote. In ker v naravi ni mikrovalovne pečice, ni kupa loncev in najrazličnejših pripomočkov, moramo pokazati toliko več iznajdljivosti. Kuharju taborniku je pogosto dovolj že pipec in dobro pripravljeno ognjišče z veliko žerjavice.

ČOKOLADNE BANANE

Banano po vsej dolžini zarezi do polovice. Zarezo napolni s koščki čokolade. Zavij v aluminijasto folijo. V žerjavici peci 5 minut.

OBLEČENE HRENOVKE

V list zelja položi hrenovko in čebulo ter ju posoli. Nato ovij še ostale liste, tako da hrenovke ne vidiš več. Pomagaj si z vrvico ali zobotrebci. V žerjavici peci 10 minut.

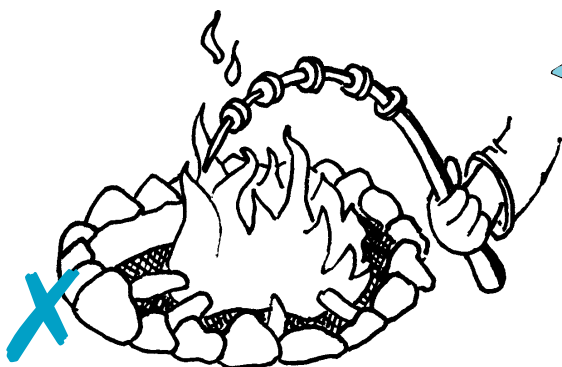
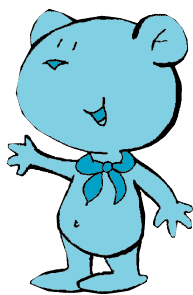
Kako pečemo?

Žerjavice naj bo dovolj, da pokrije celo jed. Ogenj naj ne gori, drugače bo en del pečen prej kot drugi. V žerjavici lahko spečeš tudi krompir. Peče se 20 minut.

TABORNIŠKI KRUH – TWIST

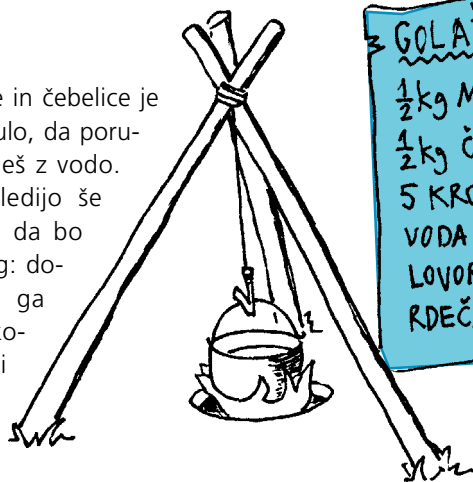
Testo zamesiš iz moka, vode in ščepca soli. Dobro ga zgneti. Navij ga okoli palice in speci nad žerjavico. Naviješ ga lahko tudi okoli hrenovke, nabodene na palico. Tako je še bolj okusen, a se tudi dlje časa peče.

Hrenovke in twist peči nad žerjavico in ne nad ognjem. Drugače bodo prežgani.

GOLAŽ

Za spretnejše in bolj lačne medvedke in čebelice je prava izbira golaž. Na olju popražiš čebulo, da porumeni. Dodaš meso, ga popečeš in zaliješ z vodo. Krompir dodaš narezan na kocke. Sledijo še začimbe. Ogenj naj bo dovolj močan, da bo golaž ves čas vrel. Za lačne pa še namig: dober golaž se kuha vsaj tri ure, zato ga začnite kuhati, še preden vas zgrabi lakota. Res pa je, da je prav lakota najboljši kuhar in da bo golaž z bivaka gotovo prekosil tistega iz imenitne restavracije.

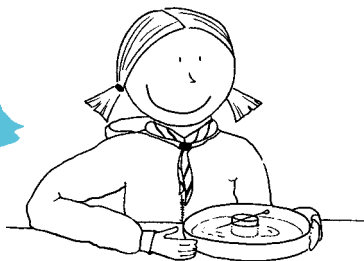

GOLAŽ za 5 oseb
 $\frac{1}{2}$ kg MESA (govedina)
 $\frac{1}{2}$ kg ČEBULE
 5 KROMPIRJEV
 VODA, OLJE, SOL
 LOVORJEV LIST
 RDEČA PAPRIKA

Ajdin novi kompas

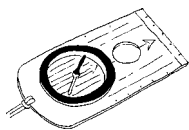

Aleša

JE PRIŠLA Z VODOVEGA SREČANJA IN OČKU NAVDUŠENO RAZLOŽILA,

KAKŠEN

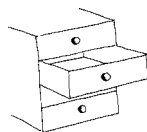

JIM JE POKAZAL VODNIK

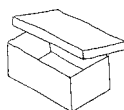

, KI JE BIL VČASIH TUDI

TABORNIK, JE ODPRL

IN IZ LESENE

VZEL

IN VOLNENO

. V KUHINJI STA POISKALA ŠE PLUTOVINAST

ZA

IN MAJHNO

TER PRIČELA Z DELOM.

JE DRGNILA

Z VOLNENO

VEDNO V

ISTI SMERI, VSAJ 30x.

PA JE MED TEM Z

ODREZAL KOS

PA NAPOLNIL Z VODO. V POSODICO STA DALA NAJPREJ KOS

, TAKO DA JE PLAVAL

NA VODI, NANJ PA STA PREVIDNO POLOŽILA ŠE

."VIDIš," JE DEJAL

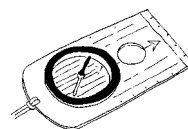

" SE JE ZASUKALA IN KAŽE SMER SEVER – JUG." NEJEVERNA

JE

VSEENO PREVERILA S

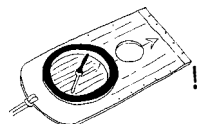

IN

JE RES KAZALA PRAVO SMER. POSKUSI

TUDI TI IZDELATI SVOJ

!

GG delavnica

Srednjeveška ogrlica

1

Potrebuješ: rjavo vrvico, večje in manjše bakrene ter rjave perlice, zaključek za ogrlico (dobiš v trgovini s hobby programom), rjav sukanec in šivanko.

2

Najprej iz perlic sestavi želeno obliko ogrlice, za kot primer lahko vidiš tri oblike.

3

Ko se odločiš za obliko ogrlice, perlice nanizaj na vrvico, vrvico odreži, na vsak konec vrvice pa prišij zaključek, da boš ogrlico lažje zapel.

TABORNIKI SMO ZAKON

SiNi

TABORNE NAVADE: TABORNI GOSTJE

Gostje na taboru so stalnica vsakega tabora. Skoraj nemogoče je pričakovati, da v času taborjenja ne bi imeli nobenega nenapovedanega ali napovedanega gosta. Gostje, pa naj bodo dobrodošli ali ne, so tisti, ki bodo dobro ali slabo besedo o taboru zelo hitro ponesli v svet, zato je z njimi potrebno ravnati v rokavicah. Najbolje pa je, da z njimi ravnate tako, kot si želite, da bi oni ravnali z vami. Seveda pa so tu taborniške navade, ki bi se jih vsi lahko skušali držati.

"Marš" ven iz tabora!

To verjetno niso besede, s katerimi bi pričakali kakšnega gosta. Vsekakor pa se to tudi dogaja. Da pa bi se izognili slabim govoricam o takšnih in drugačnih dobrodošlicah, si preberite naslednje taborne navade in se jih seveda skušajte v prihodnje držati.

Sprejem pri vhodu

V tabor naj ne bi brez spremstva stopil nihče. Za to naj bi poskrbel dežurni pri vhodu. Žal je ta navada v zamiranju, saj je takšne dežurne le stežka še kje opaziti. Dolžnost dežurnega pri vhodu je povsem enostavna. Poiskati mora starešino tabora in ga obvestiti o obisku. Starešina tabora prevzame gosta, dežurni pa ostane pred vhodom. Zakaj je takšno dežurstvo dobrodošlo? Vkolikor ga ni, vsak obiskovalec brez naše vednosti vstopi v tabor, si ogleduje kaj se dogaja, moti program, zgodi se pa tudi lahko da odpelje svojega otroka iz tabora brez naše vednosti. Morda bi takšno dežurstvo bilo pametno uporabiti predvsem čez vikende, ko se pričakuje največ obiskov staršev.

Sprejem povabljenih gostov

Vkolikor goste povabimo v tabor ob določenem času, jih pri vhodu v tabor pričakamo v krojih in jim ponudimo kruh in sol. Pozdravi jih starešina tabora in jih odpelje v tabor. Žal je tudi ta navada v izumiranju, saj v zadnjih letih te navade ni bilo moč opaziti nikjer.

Obiski staršev

Sploh ni važno, če taborite na osamljenem otoku sredi morja, daleč stran od staršev, bo pot na otok vsekakor našlo vsaj nekaj izmed njih. Četudi takšnih obiskov nihče od tabornega vodstva ne mara preveč, jim tega ni za zameriti. Nekateri so nekdanji taborniki in sedaj preko teh obiskov svojih otrok podoživljajo svoje stare taborniške čase. Na takšne dneve (ponavadi so to vikendi) moramo vedno biti dobro pripravljene. Vnaprej moramo določiti čas obiskov in kdaj morajo svoje otroke, v kolikor jih odpeljejo ven iz tabora, pripeljati nazaj. Tudi program dela mora biti prilagojen stalnim prekinitvam ter odhodom in prihodom otrok.

Knjiga vtisov

Knjiga gostov je zelo stara navada. V takšno knjigo naj bi se vpisovali gostje in poleg imena pripisovali tudi pripombe o taboru. Takšna knjiga bi znala biti zelo dobrodošel način pridobivanja mnenj od zunanjih opazovalcev, ki na tabor gledajo malce z drugačnimi očmi kot mi. Žal pa je tudi ta navada že skoraj izumrla.

Brezplačen dan

Ta navada je tudi mednarodna, vendar moram žal reči, da je ta navada bolj mednarodna kot naša. V tujini si v tujem taboru vedno dobrodošel in boš streho nad glavo vedno dobil brez problema, pa tudi kaj za pod zob se bo našlo. Žal pa se pri nas zadnje čase na veliko dogaja, da gostje niso več dobrodošli oziroma te že pri vhodu pričakajo mrki obrazi in stavek "ena noč 20 evrov". Res je, da sedanje razmere ne omogočajo, da bi si lahko to navado privoščili prav vsi rodovi. A vendarle menim, da bi vsak lahko ponudil brezplačno vsaj prenočišče ali prostor, kjer si lahko postaviš lastni šotor. V kolikor pa ostane kaj hrane, pa seveda tudi obrok. Nekdaj je veljalo, da bo, vkolikor želi ostati še kakšen dan več, gost v tem primeru svoje bivanje v taboru bodisi plačal, bodisi odslužil z delom v taboru.

Darilce

Vsakemu gostu, ki obiše tabor, namenimo simbolično darilce. V ta namen lahko izdelamo rodov bilten, rodovo glasilo ali pa drobne pozornosti v tabornih delavnicah. Vsak gost bo takšne pozornosti zelo vesel. Žal je tudi ta navada skoraj povsem izumrla. V kolikor te navade ni moč izvajati, bi bila dovolj tudi lepa beseda, zahvala ob obisku ali vsaj krepak stisk rok in vsak gost bi odšel domov z dobrim občutkom. ▣

SOS Sestri odgovarjata sotrpinom

Jaka Bevk - Šeki

Pozdravljeni, sotrpini! Pa so spet tu jesen, šola in obveznosti ... Nič zato, midve vam želiva vsem uspešen in zanimiv začetek novega šolskega leta, predvsem pa super sošolce, še boljše sošolke in znosne učitelje. Uživate v lepem septembru in se potrudite za dober začetek taborniške sezone - ne pozabite - vsi lahko prispevamo! Se beremo ...

V: Draga Kuhla in Kahla!

Mogoč sem mal premlada in imam bolj kot ne neumna vprašanja za vaju, ampak ta stvar me muči že nekaj časa - točneje od tabora, zato sem se odločila in zbrala pogum, da prispevam eno pismo v vajino rubriko. Se opravičujem, če je ta tema že kdaj bila, jaz je še nisem zasledila. Na taboru sem spoznala nekega fanta, s katerim sva se ful zaštekala, nikol nama ni zmkal tem za pogovor in velik časa sva preživela skupi. Problem pa je, da sama pri sebi sploh ne vem, če sem zaljubljena vanga ali mi je všeč le kot frend. Kako se počutiš, ko si zaljubljen? Oba sva si namenjala kr velik pozornosti, ampak saj se mi ne, kaj se dogaja v njegovi glavi. Kakšni naj bi bili znaki, da sem tut jaz njemu všeč, ne samo kot frendica?

Hvala za odgovor in lp.

Anja

O: Živjo, Anja!

Ok, super situacija, ful potencialna ... in vse to. Najprej s tvoje-ga stališča, kako veš da si zaljubljena? Prisluhneš sebi in svojemu srčku, kdaj hitreje bije, kdaj se ti potijo roke, kdaj se ti zatika pri besedah, ali si živčna, če veš, da se bosta srečala, kako je bilo na taboru, si imela kakšne skrite želje, ki jih v tistem trenutku nisi niti sebi priznala; recimo, da bi sedela skupaj in jedla kosilo, da bi preživela skupaj počitek in si delila slušalke z najljubšo glasbo, da bi se vajine oči srečale ob tabornem ognju in bi si nato zjutraj sku-

paj umivala zobe ... Tega je veliko, veš pa samo ti, lahko gre za take ali drugačne želje in potrebo po bližini ljubljene osebe ali pa tudi telesne znake sprememb - nervoza, strah, hitro dihanje, farbanje, potenje itd. Sedaj pa še zate z njegovega stališča, torej kakšni so lahko njegovi znaki: pogosto te opazuje in bodri z očesom, kar seveda tudi občutiš, vendar ko pogledaš v njegovi smeri, on odmakne pogled ali pa se ti nagajivo nasmehne (odvisno od tipa človeka). Išče priložnosti za pogovor, dotik oziroma kakršen koli stik s tabo. V družbi te pohvali in se postavi na tvojo stran v primeru napada nate. Potrudi se zate, je pozoren, poslušaj, kaj imaš povedati in te spremlja - v smislu, da ti pokaže, da ga zanimaš. In ker verjameva v ljubezen ter proaktivnost na tem področju (beri: ne čakaj, da ti pade ceg-el na glavo, kaj šele partner v naročje - to se preprosto ne dogaja), bi bilo verjetno najbolje načeti pogovor na to temo, tako bosta kaj hitro videla, kje sta. Kot praviš, s pogovori ni bilo težav, tako da kar pogumno naprej, izgubiti nimaš kaj.

Veliko sreče ti želiva.

Pugy

Zora skavtstva

So podobe preteklosti tudi zaveza za prihodnost? Pomemben mejnik skavtske organizacije

Dogajanje ob 100-letnici skavtstva bi s pomočjo egipčanske mitologije simboliziral kot Feniksovo vstajenje. Feniks, mistična ptica, vsakih 500 let zažge svoje gnezdo, iz pepela pa vstane nov, pomlajen Feniks. In skavtstvo se po 100 letih prebudi in ponovno zažene vik in krik. Skoraj vsak dvestoti Zemljan se lahko ponaša s skavtsko rutico, ki je del njegovega življenja izražala pripadnost skavtski ideji BiPi-ja. Iznajdljivost, disciplina, čast in zaupanje je nekaj vrednot, s katerimi so se poistovetili in preko lastnega razvoja gradili odprto in strpno družbo, v kateri je vizija mir med vsemi narodi na svetu.

Pa gre svet res v smeri medkulturnega razumevanja in spoštovanja? Je nasilja vedno manj ali vedno več? Je socialna izključenost vedno manjša ali vedno večja? Je človek prisluhnil Naravi ali jo vidi zgolj kot sredstvo za ustvarjanje ekonomske rasti? Verjetno bi kljub svetlim izjemam morali priznati, da na svetu ni vse tako rožnato. Ali torej skavtstvo res ustvarja boljši svet, ali se za tem skrivajo zgolj retorične želje in dobri nameni.

Če se torej skavtstvo, sklicujoč se na svojo stoletno tradicijo, danes lahko za nazaj pohvali s svojim stoletnim doprinosom (kar je verjetno posledica odgovorov na potrebe družbe, v kateri se je ideja izoblikovala), potem je vprašanje, ali lahko ponudi tudi odgovore na potrebe današnje postmoderne družbe, v kateri vlada strahovit tehnološki napredek, globalni ekonomski interes, staranje družbe in želja po blaginji in užitku. Še toliko bolj pa se sprašujem, ali se je sposobna kot gibanje postaviti na čelo in kot nekoč, leta 1907, pomembno prispevati k oblikovanju prihodnosti.

Odgovor ni enostaven, saj so gibal, ki poganjajo današnjo družbo, večinoma izven dosega ali celo v nasprotju z načeli skavtstva (npr. potrošništvo ali izrazita tekmovalnost, izkoriščanje naravnih virov). Če je to na eni strani ovira, ima po drugi strani skavtstvo nekaj, kar mu gre v prid. To je vzgojni vpliv na mladega človeka, ki preko skavtskega izkustva, vrednot in pozitivnega okolja, v katerem je izkustvo doživel, to prenaša v vsakdanje življenje. Poleg vpliva na svoje ravnanje se zaveda, da je njegova naloga vplivati tudi na druge, ki skavtstva niso zaužili z veliko žlico. Le tako angažiranost, avtonomnost, odgovornost in solidarnost ne bo postala "spretnost", s katero bi skavti postajali boljši državljani - in na ta način še dodatno

povečevali socialne konflikte in diskriminacijo.

Če je torej namen skavtstva graditi boljši svet resničen in so današnja in jutrišnja dejanja tista, ki bodo čez 100 let krasila podobo in pisala zgodbo o uspehu, potem bo moralo skavtstvo pošteno zavihati rokave. Predvsem v smeri angažiranja mladih in sprostitve njihovih potencialov, da bodo tvorno in skupaj z odraslimi gradili novo, bolj pravično in solidarno družbo.

Bo zalegla že obnovitev skavtske prisege, ki so jo skavti vsega sveta dali ob sončnem vzhodu stoletnice prvega skavtskega tabora? Pri svoji časti obljubljam ... Morda je prvi korak razmislek o tem, kaj s(m)o prisegli. ■

IMETI VOD GG

Barbara Bačnik - Bača

Vodnik - čarodej

Začetek taborniške sezone je tu, s tem pa tudi čas tudi za osvežitev znanja oziroma dobro planiranje. Zato se dotaknimo GG metode dela, ki je neke vrste zbirka "trikov", kako pridobiti, osvojiti oziroma pritegniti otroka ali mladega človeka k določeni stvari. Pri naši starostni skupini gre seveda za DOGODIVŠČINO.

Prijetno s koristnim

Pri tabornikih želimo z delovno vzgojo doseči nekaj koristnega. Pri tem pa ne smemo pozabiti, da končni cilj ali učinek ni samo opravljeno določeno praktično delo, ampak so ti cilji vzgojno širše zastavljeni. Bistvo je v delitvi dela, vodnik ne sme nikoli vsega narediti sam. Pogosto pa naletimo na težave, kako vedeti, čigavo naj bo neko delo, torej komu kaj leži in predvsem, kako zastavljeno dejansko izvesti. Te odgovore prinese zgolj "taborniška kilometrina" oziroma praksa. Vodnik se mora potruditi in z zanimanjem spoznavati svoje člane, predvsem pa se pogumno podajati v skupne nove vodove dogodivščine.

Soigra metod

Pomembno je samostojno razmišljati in razvijati nove ideje, kombinirati in se prilagajati. Vse po lastnem preudarku in razmisleku, v stilu - bodi izviran. Metode dela v vodu so seveda različne, odvisne pa od narave snovi, ki jo obravnavamo, od starosti članov voda, od prostora srečanja, materialnih pogojev itd. Zlato pravilo se glasi: čim več praktičnega dela, kjer naj bodo aktivni vsi člani. Z metodami ustvarjamo okoliščine in pogoje za doseganje vzgojnih ciljev. Pomembna je soigra metod, se pravi uporaba in prepletanje različnih metod hkrati.

Foto: Urška Bergant

Še nasvet za konec

GG vodniki - bodite izvirni in navdušeno opravljajte svoje delo že na začetku novega šolskega leta. Dobro si zastavite plan dela, vanj vključite kar se da veliko želja in potreb vaših članov, skupaj si izmislite še kaj novega in popolnoma "odštekane", pa bo konec z vašimi skrbmi čez leto. Ostala bo samo še realizacija in veselje ob opravljanju funkcije GG vodnika. Srečno!

Taborniška ali skavtska metoda

Je opredeljena kot sistem stopnjujočega samo-izobraževanja in samo-vzgoje, ki ju določajo naslednji elementi:

- taborniška prisega in zakoni,
- učenje z delom,
- vodov sistem dela,
- simbolni okvir,
- narava,
- osebno napredovanje in
- podpora odraslih.

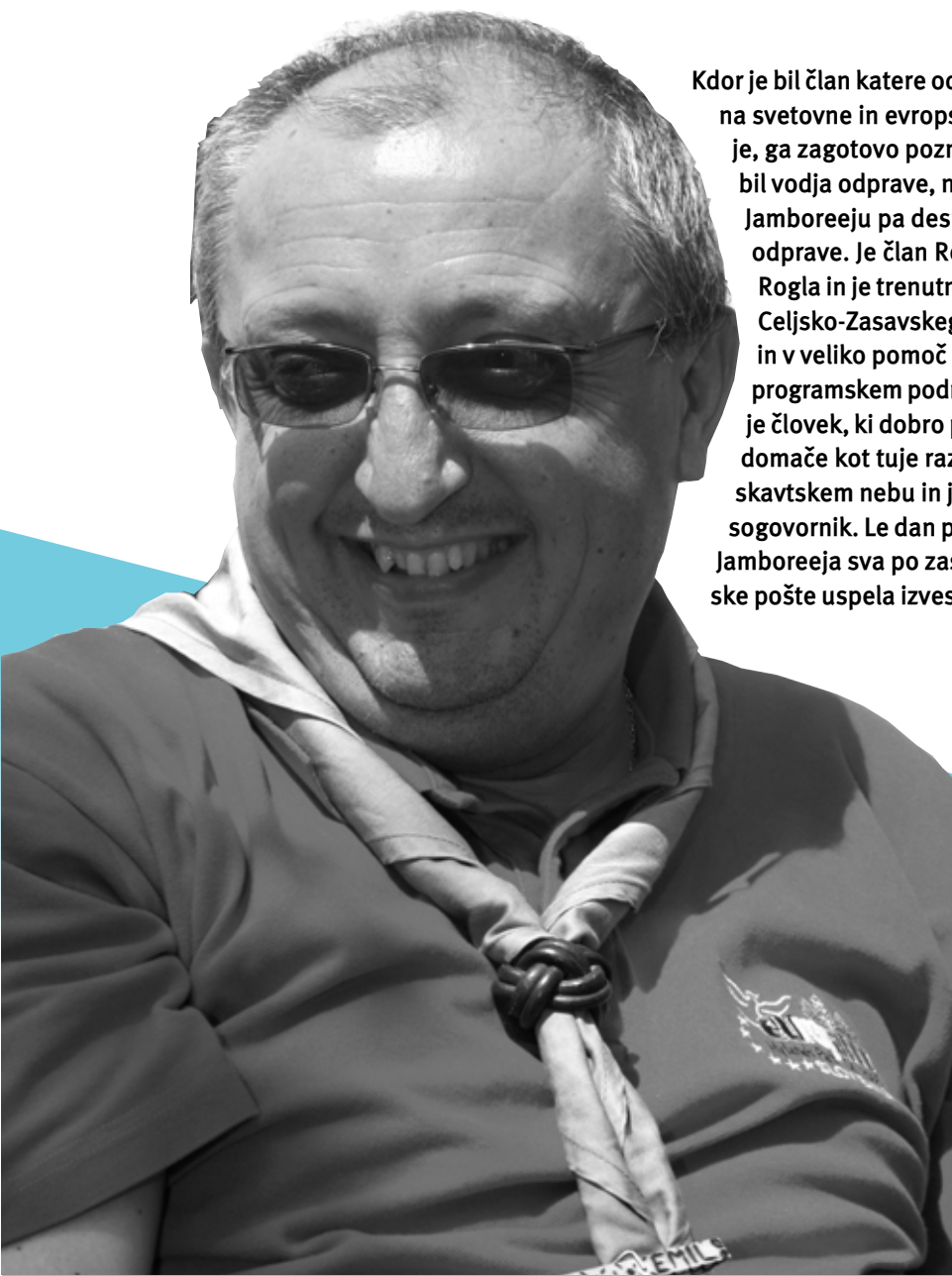
Nina Kušar

SiNi

INTERVJU

Intervju z Emilom Mumlom Slovenski taborniki smo se v Angliji predstavili zelo dobro

Kdor je bil član katere od odprav ZTS na svetovne in evropske Jamboreeje, ga zagotovo pozna. Petkrat je bil vodja odprave, na zadnjem Jamboreeju pa desna roka vodje odprave. Je član Rodu zelena Rogla in je trenutno tudi načelnik Celjsko-Zasavskega območja ZTS in v veliko pomoč načelniku na programskem področju. Zagotovo je človek, ki dobro pozna tako domače kot tuje razmere na skavtskem nebu in je zato odličen sogovornik. Le dan po prihodu z Jamboreeja sva po zaslugi elektronske pošte uspela izvesti tale intervju.

Na kakšnem Jamboreeju smo imeli več vodnikov, kot je bilo na drugih vseh udeležencev iz Slovenije

Pravkar si se vrnil iz Anglije, kjer je potekal 21. svetovni skavtski jamboree. Lahko na kratko opišeš svoje vtise?

Po tako veliki akciji je težko takoj strniti vtise. Komaj se je končala 21-dnevna avantura in že je potrebno napisati svoje vtise, ko se še niti približno niso uredili. Pa naj bo!

Mislím, da je to bil Jamboree presežnikov, tako po številu udeležencev, po razdaljah na tabornem prostoru, kot po številu delavnic in programskih aktivnosti. Na kratko lahko rečem, bilo je super. Z našimi udeleženci ni bilo nobenih problemov. Bili so enkratni. Prav taki so bili tudi vodniki in člani vodstva odprave. V vodstvu odprave je vsak opravil svojo zadolžitev res 100 % in še kakšno delo za povrh. Kljub začetnemu nezadovoljstvu IST-jevcev z razporeditvijo na določene delovne obveznosti, so se tudi tukaj stvari umirile in mislim, da so na koncu kar v večini odhajali domov zadovoljni. Tudi vodja odprave se je zelo izkazal z vodenjem tako velike mednarodne odprave.

To je bil tvoj četrti Svetovni jamboree. Lahko primerjaš tega s katerim od prejšnjih?

Težko je primerjati stvari med sabo. Vsaka je pustila svoj pečat. Vsak Jamboree je bil po nečem specifičen in drugačen od drugih. Eden zato, ker je bil prvi, ki smo se ga udeležili kot člani WOSM-a, drugi zato, ker je bila odprava do sedaj največja (298 članov v Čilu), tretji zato, ker je bil v eksotični Tajski, in ta, ki je bil največji po številu vseh udeležencev. Povsod je bil program

pripravljen zelo temeljito in razgibano. Povsod so bile neke posebnosti. Na vseh do sedaj smo imeli svoje delavnice, kjer smo predstavljali Slovenijo, in predstavitveni šotor, kjer smo predstavljali našo organizacijo. Je pa res, da smo na enih imeli več vodnikov, kot je bilo na drugih vseh udeležencev. To so pač različni podatki in podrobnosti, ki se jih težko opiše. Z vsakega sem domov odnesel veliko lepih spominov, kak siv las več in kakšnega črnega manj na glavi.

Mnogi so se pritoževali nad osrednjim dogodkom 1. avgusta, Sunrise Ceremony. Kaj je bila po tvojem mnenju največja napaka organizatorjev?

Jaz osebno se nad osrednjim dogodkom nimam kaj pritoževati. Vsake oči imajo svojega malarja, pravijo, in tako si je tudi predstavitev načrtno režiser in verjamem, da jo je po svojih močeh najbolje izpeljal. Čudoviti so bili pogledi na množico več kot 40.000 udeležencev, ki skupaj praznujemo in se veselimo ter si izmenjujemo podpise na rutice. Sam bi verjetno malo zmanjšal število religioznih vložkov in raje dodal kakšen koncert duhovnih pesmi z različnih koncev sveta. Ampak, kot pravim, vsak ima svoj okus in tako je izzvenela tudi ta slovesnost.

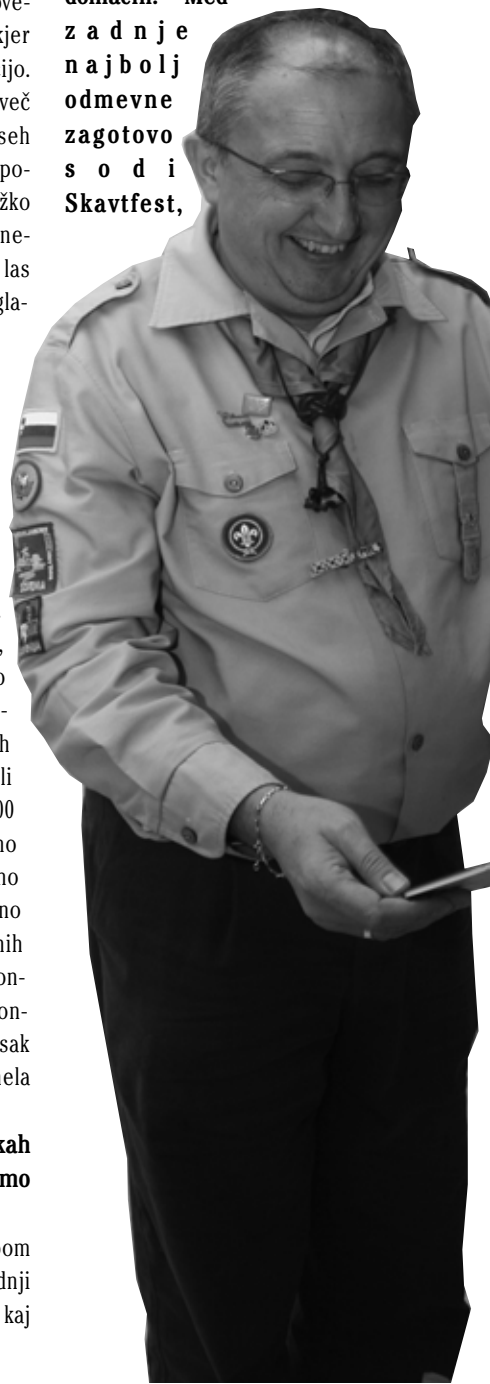
Naslednji Jamboree je v rokah Švedov. Te lahko pričakujemo tudi tam?

Najverjetneje tudi tam. Ne bom rekel zagotovo, ker je naslednji Jamboree še predaleč in ne vem, kaj

bo tedaj. Sedaj planiram, da bom tam, če pa pride vmes kaj nepredvidljivega, se lahko naredi tudi drugače. Kot kaj bom tam, ali vodstvo ali IST, pa ne vem. Vem zagotovo, da ne bom kot udeleženec, ker me malo tepejo leta.

Poleg mednarodnih akcij te lahko vidimo tudi na številnih domačih. Med

**z a d n j e
n a j b o l j
o d m e v n e
z a g o t o v o
s o d i
S k a v t f e s t,**

kjer si skrbel za nemoten potek delavnic. Si, ko pogledaš na stvar s časovno distanco, zadovoljen z obsegom in kvaliteto delavnic?

Načelnik ZTS me je prosil, če mu lahko priskočim na pomoč pri izvajanju programa. Pristal sem na to in prevzel tudi te odgovornosti in naloge. Tako je moja dolžnost, da se pojavljam na akcijah in aktivnostih. Prvi večji zalogaj je bil že kar Skavtfest. Na srečanju območnih načelnikov februarja v Bohinju je padla ideja o velikem praznovanju 100-letnice skavtstva. In ideja je obrodila sadove. Poleg mnogoboja smo izvedli še veliko število delavnic in spremljajočega programa. Sam sem s številom delavnic zadovoljen. Tudi kvaliteta dela na delavnicah je bila zelo dobra in na nivoju. Bile so delavnice za vse kategorije članstva in vsak je lahko našel nekaj zase. Lahko bi jih bilo še več, če se nekateri ne bi zapirali v svoje loge.

Tvoje mnenje o Skavtfestu smo lahko prebrali v zadnji številki, ko si omenil, da se nekatera

območja niso udeležila te akcije. Čemu pripisuješ ta pojav?

Nekateri so bili že ob ideji skeptični. Ko smo obdelovali program in aktivnosti ter celotno zasnovo svoje akcije, so svojo skeptičnost pokazali tudi javno. Ne samo to, tudi širili so skeptičnost na druge. Tako se je ponekod ta skeptičnost kar razrasla in so potem prišli samo kot obiskovalci in opazovalci, ne pa kot aktivni sodelujoči. Tudi rodov in članstva v

rodovih niso želeli prepričevati, da bi bilo fino priti na akcijo. Čez 100 ekip na mnogoboju pa tudi nekaj pove.

Kar nekaj kritik je letelo na sojenje na državnem mnogoboju. Kako ti gledaš na to?

Sam nisem slišal za nobene pripombe na kvaliteto sojenja. Res pa je, da nam je na kateri panogi zmanjkalo kakšen sodnik. Kot glavni sodnik (po funkciji programskega vodje) nisem imel občutka, da bi bilo kaj narobe in tudi nobenih pritožb ekip ni bilo.

Kako lahko izboljšamo raven znanja vodnikov, ki na tekmovanjih večinoma opravljajo funkcijo sodnikov?

Večji poudarek moramo dati našim tehničnim znanjem in veščinam. Potreben je sodniški tečaj in izpit, saj se tam pridobi kar nekaj dopolnil k tehničnim znanjem.

V zadnjem času si spet precej aktiven v IO ZTS. Čemu se najbolj posvečaš?

Kot sem že omenil, me je načelnik zaprosil za pomoč pri delu na programskem področju. Tako največ svojega dela posvečam programskemu sklopu.

Kako gledaš na kritike, ki vseskozi letijo na delo in člane IO?

Eni pač morajo stalno kritizirati. Mogoče so katere kritike celo upravičene. Od vseh kritikov bi bil pa najbolj vesel, če bi kateri prišel s konkretnimi predlogi in jih tudi pomagal uresničiti. Kritizirati povprek je kar preveč enostavno.

Ob stoletnici skavtstva so se začeli pojavljati pomisleki o prepoznavnosti tabornikov v slovenski javnosti. Kako bi se pa tvojemu mnenju taborniki lahko uspešneje predstavili?

Že s tem, da bi bolj z veseljem in ponosom nosili naš kroj in prepoznavne oznake. Še bolj moramo prepričati medije, kdo in kaj smo ter kaj počnemo. V zadnjem času je to načelniku za stike z javnostjo kar dobro uspelo. Ne smemo pa zaspati. Ponosni moramo biti, da smo nacionalna skavtska organizacija in tudi uporabljati to ime.

Si zadovoljen s tem, kako smo se slovenski taborniki predstavili v Angliji?

Zelo dobro! Dobra ideja in še boljše izvedba. Res sem bil ob predstavitvi ideje skeptičen, ker si nisem znal predstavljati, kako bo to izgledalo. Ko sem pa videl izvedbo in sem pri pripravi tudi sodeloval, je bilo čudovito. Poročanje in javljanje na internet je bilo enkratno. Na žalost pa so nam nacionalni mediji samo obljubljali, da nas bodo obiskali, naredili pa potem niso nič. Tudi o tem, da smo imeli najstarejšega člana na Jamboreeju (Miloš je imel 96 let), je poročal samo WOSM na svojih prvih straneh in mi na Rutki, drugim se pa to ni zdelo pomembno. Za medije ni pomembno, da pelješ avtobus otrok na avanturo na svetovni Jamboree, ampak je pomembno, da deliš zajtrke v Ljubljani. Tako pač je. Z našo predstavitvijo v Angliji sem zadovoljen. ■

Nekateri so skeptičnost do Skavtfesta tudi širili na druge

Tabor na obisku

Šola za vodje

S.O.V.A. USPOSOBILA NOVE TAJNE AGENTE

Čeprav je bila rdeča nit letošnje šole "tajna", pa ni nobena skrivnost, da so se imeli udeleženci super, hkrati pa so se veliko novega naučili. Uporabna znanja so odlikovala predavanja, ki bodo bodočim načelnicam in načelnikom olajšala in izboljšala delo v rodu. Na "temeljcu" so podrobneje spoznali delovanje naše organizacije, se naučili planirati projekte, ter se poglobili v timsko delo, motivacijo, komunikacijo, vodenje, vzgojo v ZTS, varnost, psihologijo, ustvarjalnost in naloge načelnika. Na "nadaljevalcu" so znanje nadgradili z novimi vsebinami, kot so vrednotenje, mednarodna dimenzija skavtstva, odnosi z javnostmi, projektno financiranje, taborništvo v družbi, kadrovanje, retorika, identiteta skavtstva in duhovnost, pravna odgovornost, grajenje tima, reševanje konfliktov, planiranje idr.

Po napornem dnevu nikoli ni zmanjkalo energije za zabavo. Ob ognju se je odvil pevski festival, zmenkarije ter izbor za mistra in miss. Kandidati za tajne agente so se preizkusili tudi v zabavni nočni igri, kjer so tihotapili kavne žličke, zadnji večer pa so se udeležili gala večerje s plesom in edinstvenim spremljevalnim programom z gosti.

Eden izmed popoldnevov je bil namenjen tržnici, na kateri so se tečajnikom predstavile različne delovne skupine ZTS, organi in zunanje organizacije in kjer so imeli tečajniki priložnost vzpostaviti neposreden stik z njimi. Predstavili so se komisija za vzgojo, izobraževanje in delo z odraslimi ZTS, komisija za mednarodno dejavnost ZTS, specialisti - pionirci, tečaj prve pomoči, Revija Tabor, Mladinski svet Slovenije, Evropska prostovoljna služba ter naša sestrsk organizacija - ZSKSS.

SIPA tudi med planiranjem "projektova" najde čas za objem.

Prav posebna izkušnja za vse udeležence je bil tudi bivač in potep po čudoviti okolici Bohinja. Tečajniki so poleg naravnih lepot po vodih spoznavali tudi sami sebe, eden drugega, kako delujejo v timu in bili postavljeni pred množico težkih odločitev. Sedaj imajo izkušnje in znanje skrbno zapakirane v kapsule, ki jih bodo odnesli domov v rod in jih tam odprli. Da bodo vodje, boljši vodje.

Agencija M15 je štela le osem kandidatov za tajne agente, a sta bila doživetje in priložnost za učenje toliko večja.

2007

Pravkar se je v Bohinju končala še ena inštruktorska epizoda. Med 11. in 18. avgustom je v Bohinju potekala šola za vodje, kjer je 47 tečajnikov pridobivalo nova znanja in se pripravljalo na vlogo vodje taborniške enote. Gozdna šola se je v tem času prelevila v prizorišče usposabljanja za tajne agente, tečajniki pa so vsrkavali nova znanja v treh različnih tečajih - agencijah: SIPA, KGB in MI5.

Tanja Cirkvenič
kanarčki

Vodstvo S.O.V.A. - Skavtsko orientirane vohunske agencije.

Mentorji na
inštruktažah so
čudna živalska vrsta
- manj ko spijo, več
energije imajo.

Vesna Istenič, RS Logatec
(Tečaj za vodje - načelnike rodov in čet, MI5)

Lani sem se udeležila "temeljca" in moram poudariti, da mi je bil letošnji tečaj veliko bolj všeč. Dobila sem kar nekaj uporabnega znanja, saj je bilo veliko tudi predavateljev od drugod, ki so svojo temo zelo dobro poznali. Kar se pa tiče počutja pa ni debate: Inštruktaža je zakon!!!

Mnenja

Maja Omahna, RST Domžale
(Tečaj za vodje - načelnike družin in klubov, SIPA)

Letošnja inštruktaža je bila ena velika in predvsem pomembna izkušnja v mojem taborništvu, saj sem poleg znanja, novih idej ter zanimivih metod dobila tudi ogromen krog prijateljev in upam, da se kmalu spet srečamo in pademo v objem.

Mitja Pajek, RSK Škofja Loka
(Tečaj za vodje - načelnike družin in klubov, SIPA)

Bilo je super, enkratno in neponovljivo. Bilo je polno novih obrazov, idej ter pozitivne energije. Po prihodu iz Gozdne šole še vedno srečujem udeležence, kljub temu da jih ni. Upam, da se naslednje leto spet vrnem. ■

Razpisi

Ujemi lisico! Ali nova, sveža MZT Vesela srečanja MČ 2007

Vsi medvedki in čebelice MZT! Letošnja Vesela srečanja, katerih se morate udeležiti, se bodo odvijala v soboto, 6. 10. 2007, v Zajčji dobravi. Dobimo se med 9. in 10. uro, zabava pa se bo končala okrog 14. ure.

Organizatorji (RBS, RBB, RTR, RRZ, RSa) smo se za vas zelo potrudili in si izmislili nekaj novega, drugačnega. Vsega pa vseeno nismo spremenili, tako da samo še pograbitte slastne doma spečene slaščice pa hitro na Vesela srečanja! Nikar ne pozabite s seboj pripeljati tudi vodnikov.

Če bo deževalo, se namesto v Zajčji dobravi dobimo v OŠ Zalog.

Slovenija, od kod lepote tvoje?

Rod dveh rek Medvode vabi na osmo tekmovanje za pokal MOČNIH UKAN. Tekmovanje se bo začelo v soboto, 13. 10. 2007, ob 14.30, in se končalo v nedeljo, 14. 10., okrog 9. ure.

Ekipe tekmujejo v kategorijah GG, PP in grče; lahko so mešane in štejejo 4 ali 5 članov. Ekipi se lahko pridruži vodnik ali starejši tabornik (lahko je PP ali grča) z namenom, da pomaga neizkušenim pri nočni orientaciji, da skupaj izboljšajo znanje in pridobijo izkušnje. Starejši član lahko sodeluje le pri orientaciji.

Čas od 14.30 je namenjen šaljivim nalogam in še čemu - pustite se presenetiti! Ko se bo spustil mrak, vam bomo zavezali oči in vas odpeljali na neznan kraj, kjer boste začeli pot polno presenečenj in raznovrstnih nalog.

Prijave in plačila štartnine sprejemamo do 8. 10. na e-naslov: vito.klavora@sentvid.org ali RDR, p.p. 16, 1215 Medvode. V prijavnico vključite podatke o rodu, imena tekmovalcev, kategorijo in podatek za kontakt.

Štartnino 26 •/ekipo, ki vključuje našitek, malico, prenočitev v šoli, karte in organizacijo, poravnate na poslovnem računu 02013-0011903465 s pripisom "rod-MU07". Rok plačila štartnine je 8. 10. 2007, kasneje le-ta znaša 35 •/ekipo in jo izjemoma lahko poravnate na tekmovanju samem.

Več informacij in prijavnico dobite na vito.klavora@sentvid.org ali 041/533-337 (Vito) ter na rodom forumu (<http://rdm.mojforum.si/index.php?mforum=rdm>).

RDR Medvode

Razpis za zasedbo prostih terminov v Gozdni šoli ZTS in tabornih prostorov v Laškem Rovtu

1. Gozdna šola

Pozivamo vse zainteresirane uporabnike za oddajo rezervacij za bivanje v Gozdni šoli ZTS v Bohinju v letu 2007 - 2008.

Zbiranje prijav traja do 10. oktobra 2007 oziroma do zasedbe kapacitet. Pri prijavah do navedenega roka se bo upošteval naslednji prioriteten vrstni red: 1. tečaji ZTS, 2. vodniški tečaji OO ZTS, 3. vodniški tečaji rodov in ZTO, 4. taborjenja rodov, 5. taborjenja drugih, pri kasnejših prijavah pa časovno zaporedje.

Kapaciteta tabornega prostora je okoli 80 ležišč v šotorih in 50 v hiši. Minimalno število udeležencev bivanja v Gozdni šoli je 20.

2. Taborna prostora v Laškem Rovtu

ZTS ima v Laškem rovtu v Bohinju dva taborna prostora, na katerih lahko rodovi organizirajo letna taborjenja. Na zgornjem prostoru lahko tabori okoli 60, na spodnjem pa 80 oseb. V opremljenih tabornih prostorih so vodovodna napeljava (voda iz javnega vodovoda), provizorični umivalnici ter kemični WC-ji. Zagotovljen je tudi odvoz smeti.

Rodovi, ki bodo taborili na teh dveh tabornih prostorih, bodo morali organizirati taborjenje v skladu s predpisi za bivanje v Triglavskem narodnem parku.

Rodovi in zainteresirane skupine naj pošljejo na sedež ZTS prijavo, v kateri naj navedejo želeni termin taborjenja in predvideno število udeležencev.

Zbiranje prijav prav tako traja do 10. oktobra 2007, oziroma do zasedbe kapacitet.

3. Cene in pogoji

Cene in drugi pogoji so določeni v ceniku, ki ga sprejme IO ZTS. ZTS si pridržuje pravico do popravka cen med letom, in sicer glede na gibanje cen izdelkov in storitev na slovenskem trgu.

W 2007 21st world scout
Jamboree
scout mondial

tabor

Priloga - Jamboree 2007
revija Zveze tabornikov Slovenije

Zakaj bi si želel na pot okoli sveta, če lahko najdeš cel svet na Jamboreeju?

Pot na Jamboree

Polni pričakovanj in želja smo se 20. julija ob 8. uri zjutraj zbrali na Kongresnem trgu v Ljubljani. Naš cilj je bil jasen - Svetovni skavtski jamboree v Angliji. Po nekaj uvodnih besedah vodje odprave, obveznem fotografiranju in "basanju" prtljage na avtobus smo se poslovili od naših najbližjih in krenili na dolgo pot proti Angliji.

Pred nami je bilo sedem skrbno planiranih dni in poln program ogledov. Prvi postanek je bil Muenchen, kjer smo si ogledali živalski vrt, v naslednjem dnevu pa še Tehnični muzej in center mesta. Niti močna toča, ki nam je ponoči luknjala šotore, nam ni mogla pokvariti dobrega razpoloženja. Tretji dan smo krenili proti Strasbourgu v Franciji. Ogledali smo si mesto in evropske ustanove. Sledila je najdaljša nočna vožnja proti Calaisu, kjer smo se vkrcali na trajekt. Prepluli smo kanal in ob 6. uri zjutraj prispeli v Anglijo. Sončni vzhod smo si ogledali na znamenitih belih klifih v bližini Dovra. Dolg sprehod po samem robu klifov nas je napolnil z energijo in dodobra prebudil. V Dovru smo pojedli pravi angleški zajtrk, si ogledali grad nad mestom in se odpeljali naprej v notranjost Anglije. Našo dobro voljo in samozavest je pričel krhati dež, ki nas je cel dan pošteno močil. Prenočili in posušili smo se v skavtskem centru Black Swamp. Naslednji dan smo krenili na ogled znamenitega Stonehenga, ki nam je dal misliti kako in zakaj. Popoldan pa je bil prav tako zanimiv, saj smo se izgubljali v labirintu. Zadnja dva dneva pred Jamboreejem smo preživel v Londonu, kjer smo si skušali v samo dveh dneh ogledati kar največ. Obiskali smo tudi veleposlaništvo Republike Slovenije, se pogovorili z ambasadorjem, ki je nekdaj bil tabornik v Sežani in si na slovenskem ozemlju privoščili malico. Končno je napočil dan. Dan, katerega smo vsi nestrpnno pričakovali ... odhod na Jamboree.

SiNi

Jamboree 2007, cel svet na enem prostoru

Ob samem prihodu na Jamboree nas je pričakala velika gneča, a šele proti večeru, ko se je tabor dodobra napolnil, smo zares dobili pravi občutek, kje smo. Nahajali smo se na največjem skavtskem taboru na svetu do sedaj. V Hylands parku v bližini Londona se je zbralo 42.000 skavtov s celega sveta. Ob vsakodnevnem pohajanju z enega konca tabora na drugega so te pošteno bolele noge, saj si za pot od tabora IST do tabora, kjer so taborili naši udeleženci, potreboval dobre pol ure. Celoten taborni prostor je sestavljalo 16 podtaborov za udeležence, tabor IST in še kopica programskih taborov. Zunaj tabornega prostora so potekale samo tri aktivnosti za udeležence. Pred nami je bilo 12 dni in polni zagona smo stopili v dogajanja, ki so sledila.

TerraVille in AquaVille

V teh dveh programskih taborih, ki so se jih udeležili tudi naši udeleženci, so se dogajale nacionalne delavnice, ki so jih pripravile države udeleženke letošnjega Jamboreeja. Oba prostora sta bila prava zakladnica idej. Našel si res lahko prav vse, od ustvarjalnih delavnic, etnoloških delavnic, plesa, glasbe ... do hrane in jedače. Tudi Slovenci smo dali svoj kamenček v tem velikem mozaiku. V velikem šotoru TerraVilla smo pod budnim očesom naše Metke izdelovali lectova srca. Delavnica je bila izjemno dobro obiskana, saj se zaradi gneče ob delovnem pultu naših pridnih delavničarjev od daleč včasih sploh ni videlo. V bližini so potekale tudi ostale slovenske delavnice. Pastirske igre so bile dobro obiskane, posebej atraktivna je bila igra koza-klamf. V delavnici, kjer so se izdelovale svečke iz čebeljega voska, nas je vedno pričakala nasmejana Polona, ki je kot iz topa izstrelila: "Do you want to make a candle?"

World Scout Center

Ogromno mesto predstavitevniš šotorov nam je ponudilo okno v svet. Te zanima, kako so organizirani skviti v Boliviji? Ni problema, le njihov šotor si moral najti in takoj si dobil vpogled v njihovo organizacijo in državo. Tudi Slovenci smo imeli svoj šotor. Morda komu naš šotor ni bil všeč, saj je na prvi pogled deloval prazno in nezanimivo, a za zares inovativno predstavitev države in tabornišva smo dobili ogromno pohval. Slovenijo si lahko preizkusil z vsemi svojimi čutili (vonj, sluh, okus, otip, vid) v petih dobro pripravljenih kockah. Slovenski šotor je bil v vseh dneh zelo dobro obiskan in če je šotor obiskal kdo, ki ni imel pojma, kje je Slovenija, je ob izstopu iz šotora točno vedel, kdo in kje smo.

Trash

V aktivnostih, imenovanih Trash, smo ustvarjali iz odpadnih materialov in se ubadali s težavami globalnega segrevanja, recikliranja in podobnimi tematikami. Naši udeleženci so bili razporejeni v manjše skupine, ki so bile narodnostno mešane. Zabavali so se v delavnicah, ki so bile zelo različne, od bobnanja po različnih posodah in sodih, do ustvarjanja iz smeti, tematskega kviza ... in še kopico drugih.

Energise

Programske aktivnosti Energise so bile, kot že samo ime pove, zelo energične. Udeleženci so se v pravem cirkusu zabavali in urili v cirkuških vrlinah, skejtali v skejt parku, se učili osnov potapljanja, igrali košarko, nogomet in še mnogo več.

Elements

Te delavnice so se izkazale kot ene najbolj zanimivih za udeležence. Različni poizkusi z osnovnimi elementi (voda, zrak, ogenj, zemlja) so bili naravnost imenitni. Te delavnice bodo marsikateremu ostale v odličnem spominu.

Global Development Village

GDV je bil prostor, kjer si našel nešteto delavnic različnih svetovnih organizacij in institucij. Da si obhodil celoten prostor in si ogledal le del velike izbire, si res moral imeti dovolj časa in energije. Vsekakor prostor, kjer so naši udeleženci preživeli kar precej svojega prostega časa.

Faith & Beliefs

Manjša vasica šotorov nam je ponudila vpogled v svet različnih verstev. Ni ga bilo junaka, ki si ni želel pobliže ogledati, kaj se tam dogaja. Z veseljem smo se udeležili meditacije v šotoru wan budizma, si ogledali šotor krščanske in muslimanske vere ter šotore ostalih verstev sveta. Vsekakor zelo zanimiv vpogled v svet, ki ga mnogi izmed nas do sedaj niso mogli spoznati.

Starburst

Aktivnost, ki je potekala izven tabora, se je izvajala na različnih lokacijah Essex. Šlo je za opravljanje različnih družbeno koristnih del. Tudi Slovenci smo dali svoj delež. V celodnevem opravljanju del na treh različnih lokacijah (zopet so nas razdelili v tri skupine), smo pustili zelo dober vtis (zaradi dobro opravljenega dela pri čiščenju vrta in redčenju zaraščene hoste, se nas je nekaj pojavilo tudi v lokalnem časopisu). Vsekakor eden izmed naših najlepših dni.

Splash

Težko pričakovane vodne aktivnosti so potekale izven tabora na umetnem jezeru. Bile so res dobro pripravljene. Vsak udeleženec je izžrebal svojo aktivnost. Tako so nekateri jadrali, drugi veslali v velikih čolnih, nekateri so se vozili s kajaki, spet drugi izdelovali splave ... Lep dan je žal minil prehitro. Prekratko trajanje aktivnosti na vodi je bila edina kritika, ki si jo lahko slišal na koncu tega dne.

Gilwell Park Adventure

Tretja aktivnost, ki se je izvajala izven tabora, je potekala v Gilwell parku. Naši udeleženci so morda pričakovali malce preveč, saj s te aktivnosti niso prišli najbolj zadovoljni. Pripravljenih je bilo zelo veliko aktivnosti, od kolesarjenja, plezanja ... vse do mini adrenalinskega parka. Žal je zelo manjkala prava proga preživetja, kar je tudi eden večjih minusov teh aktivnosti in celotnega Jamboreeja.

Arena

Ogromen prostor skoraj v samem središču ogromnega tabora se je imenoval enostavno Arena. Ogromen oder (kot da bi bil na kakšnem velikem glasbenem koncertu) in velikanski zasloni, ki si jih takoj zagledal ob prihodu, so takoj dali vedeti, da se tukaj dogajajo najbolj pomembne stvari na Jamboreeju.

Otvoritvena slovesnost

Organizatorji so se izkazali in ponudili zanimivo slovesnost, ki se ni vlekla predolgo. Napovedali so vsako državo udeleženko Jamboreeja, ob omembi Slovenije in prihodu Slovenije pa smo bili vsaj tako glasni kot recimo 3200 Američanov ob prihodu njihove zastavonoše (no, morda malce pretiravam). S svojim obiskom nas je počastil tudi princ William, ki je s svojim nastopom stopil marsikatero žensko srce. Večerni koncert, ki je sledil, nam je ponudil lepo dozo rajanja, plesa in petja v družbi skavtov s celega sveta.

Scouts Sunrise - Zora skavstva

Brez dvoma najlepši, najduhovnejši trenutek za vsakega skavta na Jamboreeju. Občutka, ko 42.000 skavtov na Jamboreeju in več milijonov skavtov po svetu istočasno obnovi prisego v svojem jeziku, se ne da opisati. Kdo smo, kakšen je naš cilj ... vse to nam je kristalno jasno. Brez dvoma smo velika, največja družina na svetu in tega nam nihče ne more vzeti.

Večerni koncert "Gift For Peace", ki je sledil, je bilo manjše razočaranje. Organizator je obljubljal veliko presenečenje, nastopili pa so različni kloni (imitatorji) znanih glasbenikov. Z grenkim priokusom smo bili člani naše odprave mnenja, da bi si zaslužili vsaj en znan original. Velik minus za organizatorje.

Zaključna prireditev

Tudi dež ni mogel zmotiti dobrega razpoloženja ogromne množice. Organizatorji so svečano zaključili letošnji Jamboree in predali zastavo naslednjim organizatorjem, Švedom. Sledil je še kratek ognjemet, glasba in ples množice.

Pot domov

Polni neurejenih vtisov in malce žalostni, ker je vsega konec, smo krenili proti domu. Na svoji poti smo imeli le en daljši postanek. Ogledali smo si otok Brownsea, kjer se je pred 100 leti vse skupaj začelo. Otok se je izkazal za zares lepega in sedaj vemo, zakaj se je Lord Baden-Powell odločil, da bo tam postavil svoj prvi tabor. Na hitro smo si ogledali zanimivosti na otoku in zamišljeni krenili na dolgo pot proti domu. O poti ni kaj za povedati. Bila je dolga in naporna. Najlepši del poti je bila luč na koncu dolgega tunela in končno Slovenija. V Ljubljani pa so se izmenjevali solze in smeh, objemi, poljubi in obljube, da se kmalu spet srečamo.

SiNi

Jamboree Faca Miloš Miovič

Tokratna faca je malce drugačna in prav zares posebna. Največja faca Svetovnega jamboreeja je bil brez dvoma Miloš. Kdo je Miloš, se sprašujete? Miloš je tabornik, član Rodu XI. SNOUB iz Maribora, ki je bil s 96 leti najstarejši skavt na Svetovnem jamboreeju v Angliji. S svojo mladostno energijo, bogatimi izkušnjami, pozitivnostjo, znanjem tujih jezikov in z neizmerljivim skavtskim

duhom nam je obogatil Jamboree in nam ponudil nov pogled na življenje in prijateljstvo. Miloš, hvala ti za vse in hvala ti, da si naš prijatelj! Radi te imamo!

Najbolj znane Miloševe besede na Jamboreeju, s katerim je odgovoril na vprašanje tujega novinarja, ali se bo udeležil Jamboreeja na Švedskem leta 2011, so bile: "Let's not lose hope, if I don't get to the Swedish one, I'll go to the next."

Anketa

Veronika Sossa (članica mednarodnega osebja IST)

Mednarodno osebje ali IST (International Service Team) je imelo na Jamboreeju vlogo služnja. Jamboree smo torej doživljali z druge perspektive, saj smo morali vsak dan v različnih izmenah (zjutraj, podnevi ali ponoči) opraviti svoje delovne obveznosti, šele nato pa smo se lahko tudi mi predali neštetim dejavnostim na Jamboreeju. Vsak izmed 10.000 IST-jevecev je v različnih službah torej prispeval, da se je Jamboree iztekal na najboljši možni način in po načrtovanem programu. Izpostaviti gre tudi drugo plat IST-jevskih dejavnosti: širjenje prijateljstev, spoznavanje novih kultur in deljenje izkušenj s sebi enakimi. Menim, da smo imeli v našem "adult campu", kjer smo bili vsi zbrani na enem mestu, enkratno priložnost za osebno rast. Prijateljske vezi so se začele plesti že na delovnem mestu, nadaljevale pa so se v vrsti za zajtrk, tuš ali kar ob lastnem šotoru. Enkratna priložnost, ki je združevala delo za skupnost in bogatenje svoje osebne identitete.

Keti Vinček (vodnica udeležencev)

Vloga vodnika je druga najboljša možnost udeležbe na Jamboreeju - takoj za udeleženci. Spoznaš lahko udeležence, lahko se udeležiš večine aktivnosti, še vedno pa ostaja dovolj priložnosti za navezovanje novih prijateljstev. Letošnji Jamboree je bil bomba po velikem številu ljudi in primeren visoki okrogli obletnici. Delavnice in aktivnosti so bile zanimive in zabavne. Kljub vsemu pa smo kdaj morali zamižati na kakšno oko ali dve. Poseben občutek je sedeti v množici 40.000 ljudi in občutiti, da pripadaš veliki družini.

Polona Rožman (vodja slovenskih delavnic; izdelovanje svečk in pastirskih iger)

21. Svetovnega jamboreeja sem se želela udeležiti kot del osebja, ki je neskončni množici mladih vsak dan skozi svoje delavnice poizkušalo predstaviti košček svoje dežele. In kako je to izgledalo? Tja, proti koncu dneva se človek počuti kot pokvarjena plošča in ko te naključni mimoidoči na poti v IST tabor pozdravi, se le s težavo upreš, da tistemu: "Hello," ne sledi še: "do you want to make a candle?" Čar dela v delavnicah je ravno kontakt z udeleženci, saj se v celem dnevu pred tvojimi očmi obrne svet v malem. Ob koncu Jamboreeja pozabiš na vse prehojene kilometre, blata do kolen, dolge vrste pred tušem in jedilnico, saj ti v spominu ostane le slika pisanega morja bratov in sester, ki skupaj prišezemo, da bomo poizkušali zgraditi boljši svet.

SiNi

Jana Škrjanec (članica mednarodnega osebja IST)

To je bil moj prvi Jamboree in moram reči, da je bil ena izmed najlepših izkušenj, ki se mi jih je pripetila. Biti na taboru s 40.000 ljudi s celega sveta je res nekaj neverjetnega in nepozabnega. Vsi smo se pozdravljali med seboj in se nasmihali drug drugemu kot ena velika družina. Poleg tega pa sem najbolj vesela novih prijateljstev, ki sem jih spletla, in mislim da bodo ta ostala za zmeraj. Aja, pa da o vremenu sploh ne govorim - bilo je odlično.

Metka Behek (vodja slovenskih delavnic; izdelovanje lectovih src)

10 let sodelovanja v tej delavnici na različnih Jamboreejih ti prinese izkušnje. Ko se zjutraj zbudiš v šotoru daleč od jedilnice in še dlje od svoje delavnice, veš, da se moraš podvizati. Na delavnici je bilo potrebno biti eno uro prej, ker je priprav veliko. Kmalu prebrodiš blato pred WC-ji in umivalnicami, vrsto pred jedilnico in nato odbrziš proti delavnicam. Spet se jezim zaradi zaprte ograje, ki mi podaljša pot za 10 minut, a se jeza kaj hitro razkadi, saj okoli sebe opazujem svet, ki tako hitro brzi mimo mene. Svet v malem? Ne, v velikem odsevu. Pohitim do delavnice in pričaka me prijazen pozdrav Marka, ki skrbi, da imamo vse za delo. Veseli obrazi ostalih v našem šotoru mi dajo novih moči in lotim se priprav. Kmalu pridejo še ostali, ki bodo delali z menoj. In točno ob desetih se začne. Šotor kar zadrhti od množice. Vsak bi najraje v najkrajšem času videl, izvedel in preizkusil kar največ. Zato sem včasih malo raločarana, ker prehitro okrasijo srček in že gredo naprej. Po nekaj urah vrtenja od peči, do barv, do testa sem utrujena, a vem, da sem marsikaterega naučila nekaj novega, nekateri pa so srčke odnesli domov in se bodo še dolgo spominjali naše delavnice. Ob koncu smo vsakokrat še pospravili in pomili posodo. Takrat smo se lahko pogovorili tudi z ostalimi, ki so delali v našem šotoru. Stkale so se vezi, ki bodo tekle še naprej, saj smo si ob slovesu izmenjali naslove. Ob skupni fotografiji vseh, ki smo delali v velikem šotoru, smo ugotovili, da smo postali ena velika družina. Zamenjali smo si drobna darilca in se poslovili. Mogoče se še kdaj srečamo.

Simon Peter Leban (udeleženec)

Izredno sem hvaležen ZTS, da mi je omogočil udeležitev na 21. Svetovnem skavtskem jamboreeju. To je bila enkratna izkušnja, saj smo se na vseh dejavnostih zabavali in obenem opazovali različne kulture. Kljub temu, da prihajamo iz 158 držav po širnem svetu, nas združujejo skavtska obljuba in zakoni. Vsi živimo po načelih BP-ja in vse nas združuje skavtski duh. Najbolj ganljiv trenutek pa je bila skupna obnovitev skavtske obljube.

Martin Širok (udeleženec)

Že po Eurojamu 2005 sem bil trdno odločen, da se bom udeležil tudi letošnjega Jamboreeja. Imel sem veliko srečo, da so me vzeli kot udeleženca, saj sem malo presegel starostno mejo. Sicer je bil v določenih pogledih EJ boljši (predvsem programsko), a je Jamboree dosegel vsa moja pričakovanja. Videl sem nekaj ljudi, ki sem jih spoznal že na EJ in se malo pogovoril o starih časih, spoznal pa sem tudi veliko novih in zanimivih ljudi. Ko pod vsem potegnem črto, vem, da mi bo po ušesih še dolgo zvenelo JAMBO - HELLO. In da mi bo vse skupaj za vedno ostalo v spominu.

Katja Četina (udeležena)

Evo, to je bila moja prva takšna izkušnja, ki je ne bom pozabila nikoli v življenju. Doživela sem toliko stvari, da je težko katero izpostaviti. Res, občutek je nor, ko sediš na slovesni otvoritvi z 42.000 ljudmi okoli sebe. Najlepše mi je bilo 1. avgusta; prireditev ob zori skavtstva je bila noro lepa. Res, Jamboree je dosegel vsa moja pričakovanja, spoznala sem toliko novih ljudi. Lepo mi je bilo, ko so z nami taborili romunski skavti, s katerimi smo se res dobro razumeli. Nikoli ne bom pozabila tega Jamboreeja, ki je bil res noro dober.

Jasmin Franza (udeležena)

Na Jamboreeju je bilo super. Spoznala sem veliko ljudi, vsi so bili prijazni, zelo odprti, sončni in prijateljski. Najbolj mi je bila všeč prireditev ob zori skavtstva. Čutila sem pravi skavtski duh in energijo skavtov v zraku, ko smo vsak v svojem jeziku ponovili skavtsko prisego. Zelo sem vesela, da sem lahko šla na Jamboree s slovensko odpravo, saj so njeni člani res super.

Jurij Voičič (udeleženec)

Težko je napisati, kako čudovito je bilo. Preko 40.000 različnih ljudi z enako mislijo. Vzdušje je bilo perfektno. Sicer se nisi mogel spoznati z vsemi, pomembno je že bilo, da smo tako originalna odprava. Tak dogodek ti dejansko da zagona za nadaljnjo razširjanje in plemenitenje skavtstva.

Eva Breznikar (udeležena)

40.000 skavtov z različnimi obrazy, kulturami in ena obljuba, ki nas vodi in spodbuja, da naredimo naš svet za spoznanje lepši in boljši, kot smo ga prejeli. Želje, da bi se nekoč udeležila Svetovnega jamboreeja, se spominjam že od svojih skavtskih začetkov. Zato bi se rada zahvalila ZTS, ker je tudi članom ZKSS omogočila udeležbo na Jamboreeju. Občutek, ko s skavti sveta praznuješ 100 let našega delovanja, spoznavaš nove prijatelje in odkrivaš nove skavtske poti, je neskončen. Jamboree je bil zame velik izziv in bo ostal izkušnja, s katero sem spoznala veliko prijateljev in se še bolj zavedela, da mi skavstvo predstavlja način življenja. Čar Jamboreeja bi rada čim bolj prenesla na vse ostale skavte, ki se tega dogodka niso mogli udeležiti.

Jure Habjanič Jež (vodja slovenske odprave)

Navadno mi gre pisanje tekoče od rok, a napisati mnenje o slovenski odpravi na Jamboree 2007, ko nas od doma loči še vsaj 300 kilometrov, je sila nehvaležno delo. Ne le, da vtisi še niso urejeni, niti do konca ustvarjeni niso. Ne želim delati nikakršnih zaključkov, dokler ne bo izpolnjen zame glavni cilj te odprave - da se vsi varno vrnemo domov. Zato si bom dovolil le nekaj utrinkov.

Največji dogodek v zgodovini skavtstva - Jamboree 2007. Kako lepo mi je bilo pri srcu, ko sem 12 dni spremljal to veliko praznovanje. Res je bilo nekaj posebnega, drugačnega in nepovnovljivega. Energija mladih je prekipevala in za naslednjih 100 skavtskih let se nam res ni treba bati. Sem pa se večkrat vprašal, ali velikost povzroča kakovost. 42.000 ljudi se je včasih zdelo preveč. Ne zame, ampak za organizatorje. Kljub temu pa Jamboreeja ne naredijo organizatorji, temveč je sad udeležencev. Osebna izkušnja šteje največ. Toliko, kolikor smo dali, toliko smo tudi dobili. Bližnjic tu ni. Časa za analizo bo še dovolj, poglobljeno mnenje še pride ... vmes pa se po tihem sprašujem, kako se bodo naslednjega Jamboreeja lotili Švedi. Bodite pripravljeni!

Sončni vzhod na otoku Brownsea

Martin Česnik in Janja Avbelj

Besed "Brownsea Island" se morda medlo spomniš še od takrat, ko se je tvoja MČ vodnica trudila sestanek na temo zgodovine taborništva narediti zanimiv. Ali pa, ko ti je tvoj GG vodnik poskušal vzbuditi zanimanje za začetke taborništva? Mogoče iz prebiranja taborniškega priročnika? Nama ti dve besedi predstavljata nepozabnih 18 dni, ki sva jih preživela na otoku, kjer se je pred 100 leti naša taborniška zgodba začela ...

trobil je ku-du rog in v istem trenutku je bila v zraku taborniška prisega v vseh jezikih sveta. Vsak izmed udeležencev Sunrise campa je prinesel na otok svoje izkušnje in jih delil z drugimi, vsi pa smo odšli z nepozabnim spominom na skupne trenutke.

Po zaključenem tretjem taboru smo imeli člani International staff teama Brownsea Island svečano večerjo. Prihodnje jutro smo odhiteli še na zaključno slovesnost na Jamboree. Nato pa vsak na svoj konec sveta. Domov. Letos se nama je zaključila zgodba z železniške postaje v Beogradu, začele pa so se mnoge nove, ki naju čakajo v prihodnjih letih.

Najina zgodba pa se je pričela poleti 2006, ko sva na beograjski železniški postaji po naključju spoznala dva Angleža. Julija in Rex sta naju kasneje na srbskem zletu povabila na tabor na otoku Brownsea. Čez eno leto, točneje 20. julija, sva že letela v Anglijo.

Tri dni v Londonu sva preživela kot taborniška turista - ogledala sva si cel kup znamenitosti, poleg tega pa sva spoznavala tabornike z vseh koncev sveta, ki so tako kot midva prenočevali v hiši Baden Powella.

Na otoku so se od 27. julija do 4. avgusta zvrstili trije tabori, od tega sta bila prvi in tretji namenjena za angleške tabornike, srednji tabor, t. i. Sunrise camp, pa je bil namenjen izbranim tabornikom z Jamboreeja.

Midva sva bila na vseh treh taborih člana International staff teama (IST) in sva kot programsko osebe skrbela, da so bili za udeležence dnevi na otoku nepozabni.

Na Sunrise campu se je zbralo preko 300 tabornikov s celega sveta. Dva dneva, ki smo ju preživeli skupaj, sta bila zapolnjena z delavnici in pripravo na osrednjo slovesnost 1. avgusta. Vsi na otoku smo nestrpnost pričakovali veliki dan, ko je na tem otoku pred 100 leti Baden-Powell zatrobil v ku-du rog in ustvaril taborništvo. V velikem pričakovanju smo z roko v roki dočakali sončni vzhod v drugo stoletje taborništva. Sledila je slovesnost na kraju prvotnega tabora, ki se je prenašala po celem svetu. Za-

Primož Kolman

Astronomija

Superbolid nad Slovenijo

Ko govorimo o **bolidih**, mislimo na izredno svetle **meteorje**. Bolidi so redki, a tako svetli meteorji, da so vidni tudi podnevi. So večja telesa iz vesolja, ki zaidejo v Zemljino atmosfero, kjer zaradi trenja bolj ali manj zgorijo.

Največkrat v atmosferi izgubijo 90 in več odstotkov svoje prvotne mase, nekaj kosov ali koščkov pa včasih pade na Zemljo kot meteoriti. Ko pa govorimo o **superbolidu**, mislimo na res izjemno redek pojav, ki se zgodi nad ozemljem, velikim kot Slovenija morda le enkrat v sto letih. Svetlost superbolida lahko primerjamo celo s svetlobo Sonca in prav to se je zgodilo nad Slovensko - Hrvaško mejo 25. junija dve minuti čez poldne. Poleg Sonca, ki je svetilo s popolnoma jasnega neba, se je kar naenkrat pojavilo še eno "Sonce". Orjaška ognjena krogla je poletela čez nebo in eksplodirala nekje nad Jastrebarskim, kjer so se od strašnega poka prebivalcem zatresla tla pod nogami. Superbolid naj bi nato nadaljeval pot v smeri Slovenije. Pojav je bil viden zelo daleč naokoli. Videli naj bi ga celo s trajekta, ki pelje s Ploč na Vis, pa tudi z Dunaja in italijanskega Pordenona. Velikost "Slovenskega superbolida", če ga lahko tako imenujem, naj bi bila primerljiva s sto kilogramskim hladilnikom, eksplodiral pa naj bi na višini okoli 40 km. Domnevni koščki naj bi torej padli na področje jugovzhodne Slovenije. Astronomi so večkrat preko medijev pozivali očitvidce, da podajo svoja poročila o videnju, še bolj pa bi bili uporabni morebitni posnetki. Kljub dokaj številnim poročilom in žal le dveh kolikor toliko uspelim fotografijam sledi superbolida, pa še vedno niso rešili niti osnovne naloge - določiti kolikor toliko točno lokacijo možnega padca. Ob tej priliki zato ponovno pozivamo morebitne očitvidce ali še boljše lastnike morebitnih posnetkov, da obišejo stran www.vesolje.net, kjer lahko podajo poročilo o videnju. Poleg tega si na forumu omenjene strani lahko ogledate celoten potek poskusov določanja možne lokacije, kot tudi pričevanja posameznih očitvidcev.

Slovenski superbolid naj bi bil mnogo svetlejši od teh dveh (slike: internet).

KOSOBRIŃNOVI PRIPRAVKI

Kosobrin

Juha iz listov

Potrebujemo: 3 velike žlice olja, majhno čebulo, tri srednje debele krompirje, 15 grobo sesekljanih prevretilih listov kislice (lahko je alpska kislica, kodrasta kislica), sol, poper.

Sesekljano čebulo in na kocke narezan krompir prepražimo na olju, dolijemo vodo in dušimo do mehkega. Dodamo sesekljane liste kislice ter zalijemo z vodo. Solimo in popramo po okusu. Ko prevre, odstavimo.

Omleta

Potrebujemo: 2 paradižnika, 4 jajca, 1 žlico sladke smetane, 2 žlici olja, sol, poper.

Priprava: jajca dobro stepemo, primešamo jim sladko smetano, posolimo in popramo. Na olju pražimo paradižnik, ki smo ga pred tem očistili, olupili in narezali na kocke. Prelijemo jih s stepenimi jajci in smetano, vse skupaj vlijemo v ponev in pečemo, da se zapeče v omleto.

Solata

Potrebujemo: 20 dag listov ivanjščice, 25 dag cvetov in lističev male marjetice, 10 dag sira ementalerja, 2 žlici olivnega olja, 3 jajca, sok 1 limone, drobnjak, sol in poper.

Priprava: mlade liste in cvetove male marjetice in liste ivanjščice operemo in odcedimo. Sir in trdo kuhana jajca narežemo na kocke in jih damo v posodo. Vse skupaj zmešamo, dodamo limonin sok, olje in sol. Solato posujemo z drobno narezanim drobnjakom in takoj ponudimo.

Pečena koruza

Pripravimo dober ogenj, mlado, ne mlečno, koruzo nataknemo na palico. Koruzo pečemo nad ognjem tako dolgo, da je pečena (koruzo lahko zavijemo tudi v alu folijo in jo pečemo v žerjavici). Koruze ne smemo držati preveč nad ognjem, ker bo črna in zažgana, ne pa pečena.

Jabolčna čežana

Potrebujemo: 5 jabolok, 1 limono, 2 dl vode, 10 dag sladkorja.

Zrela jabolka umijemo in osušimo. Narežemo jih na koščke. Izrežemo muhe, potem jih z limoninim sokom in vodo dušimo na zmernem ognju približno 25 minut. Ko so popolnoma mehka, jih pretlačimo skozi sito. Čežano ohladimo in ponudimo kot desert.

KEMIJA V TABORNIŠTVU

Lea Repič

Jaka Bevk - Šeki

Grda razvada

Pljuvanje je grda reč! Ampak nekateri se ji ne morejo upreti.

Izvlavimo iz tega nekaj zanimivega!

V kozarec za vkuhanje dajte žličko neobarvanega prahu za puding. Prilijte pol litra zelo vroče vode (pri tem naj vam pomagajo starši) in dobro premešajte. Nato naj mama v kozarec kane eno kapljico jodove tinkture (prodajajo jo v lekarni). Pudingova mešanica se bo obarvala modro, kar je dokaz, da je v njej škrob. Škrob je podobno narejen kot sladkor, le da ima večje delce in se v vodi ne topi kaj prida. Če bo barva pretemna, prilijte malo vode. Pljunite v vašo mešanico in jo dobro premešajte. Barva se bo spremenila iz modre v vijoličnordečo, nato v rjavordečo, potem v rumeno, nazadnje pa bo skoraj izgnila. Slina bo spremenila škrob v sladkor.

Slina spreminja škrob v sladkor tudi v naših ustih. Žvečite košček kruha, ki tudi vsebuje dosti škroba. Dlje ko ga boste žvečili, bolj sladek bo okus.

Kar poskusite!

Pa dosti sreče

Človek človeku

KREATIVEN SOPOTNIK

Vodništvo je v življenju tabornika zelo subtilno in izkušensko poslanstvo, krona pedagoškega dela in sanje marsikaterega mladega tabornika, ki preko svojega vodnika odkriva svet vodenja male skupinice, ki deluje in se razvija kot nežna bilka in hrepeni po nenehnem negovanju. Vodniki nismo vodniki le zato, da bi podajali taborniško znanje in veščine, ampak skušamo člane voda vzgajati in tudi vzgojiti v vrednega člana človeške družbe. Vsak vodnik lahko pri svojem delu najde primerne trenutke, da poudari moralne zakone in vrednote življenja, ki predstavljajo vzgojni ideal vseh organizacij, institucij in posameznikov, ki delujemo na področju vzgoje in izobraževanja.

Seveda bodo člani voda svojemu vodniku sledili in verjeli, če bo tudi sam deloval v skladu s tistimi cilji, za katere si prizadeva in jih potrjuje s svojim vzgledom.

Pri samem taborniškem delu je dovolj priložnosti, da se pogovorimo o vrednotah, o idealih, za katerimi hrepenimo, za katere se trudimo in zanje tudi kaj žrtvujemo.

Vsak vodnik mora biti do neke mere ustvarjalen in kreativen, sicer ne more dobro opravljati svojega poslanstva. Navdušenje za vodniško delo je treba nenehno gojiti in negovati. Pri

tem pa nam pomaga tudi lastna odprtost in smisel za inovacije. Seveda pa pri uvajanju najrazličnejših inovacij in novosti ne smemo pozabiti na upoštevanje skavtskih načel in taborniških zakonov in delovati v skladu s taborniško doktrino.

Pred nami je novo šolsko leto, v katerega so mladi že zakorakali s polnim korakom.

Zdaj je za nas priložnost, da s svojo izvirnostjo, iskrenostjo in zaupanjem v svoje vrste privabimo čim več mladih in nadebudnih glav, ki kar čakajo in hrepenijo po prostočasnih trenutkih, polnih novih izzivov. Zato je zelo pomembno, da sedaj na začetku taborniške sezone prislunnemo sebi in svojim željam ter v skladu z njimi razvijamo lastno kreativnost, ki jo preko različnih aktivnosti prenašamo na svoje člane v vodu.

Kreativnost življenja se skriva v nas samih, samo pustiti moramo, da se vsakič znova prebudi in zaživi v svoji novi preobleki in življenjski polnosti. Pomembno je, da se naučimo živeti in biti, kar smo. Če se bomo sami kot vodniki trudili biti to, kar v svojem globokem bistvu resnično smo, bodo tudi naši člani enostavneje preko nas sprejemali vsa moralna, duhovna in etična sporočila ter tudi sporočila čisto praktičnega značaja.

V komaj rojenem šolskem letu vsem želim veliko kreativnih trenutkov, iskrivih drobtinic, zadovoljnih otroških pogledov in smejočih obrazov, ki nam vedno znova vlivajo voljo in moč ter nas navdajajo z novim delovnim elanom. ▣

Otrokove pravice

Konvencija o otrokovih pravicah določa *pravico do imena*

Jasna Turk, u. d. soc. ped.

Varuh človekovih pravic RS, Dunajska 56, Lj.

Konvencija o otrokovih pravicah je dokument, v katerem so zbrane številne pravice, ki jih ima vsak otrok (po Konvenciji je otrok vsakdo do 18. leta starosti). V 7. členu je med drugim določeno, da ima otrok "od rojstva pravico do imena ...".

Katere vrste imen poznamo?

Prvo - osebno ime - dobimo že ob rojstvu. Novorojenemu otroku ga določijo starši, zato je tudi odraz našega kulturnega in nacionalnega porekla. Taborniki in skavti pa imajo navadno poleg "vsakodnevnega" imena še posebno - taborniško oziroma skavtsko ime, ki razkriva tudi osebne značilnosti osebe, ki ga nosi. Vsakršno ime nam prinese občutek edinstvenosti, po katerem nas poznajo tudi drugi, zato bi bilo prav, da smo nanj ponosni.

Je vzdevek tudi ime?

Predvsem med mladimi so poleg omenjenih imen značilni tudi drugi nazivi ali vzdevki. Kadar se oseba strinja z vzdevkom ali celo želi, da ga drugi tako kličejo, ne moremo govoriti o kra-

tenju pravice do imena. Vendar pa so vzdevki včasih lahko žaljivi, ker npr. pretirano poudarjajo določeno neprijetno lastnost posameznika, nas spominjajo na neprijeten dogodek ipd. Takrat so vzdevki lahko razlog za žalost in jezo. Vzdevki imajo to lastnost, da se človeka "primejo" in po navadi ne razmišljamo, če je oseba z njim tudi zadovoljna.

Ste ponosni na svoje taborniško/skavtsko ime?

Taborniška imena lahko primerjamo z vzdevki in zato tudi zanje velja, da ne smejo biti žaljiva do osebe, ki ga nosi ali kogarkoli drugega. Oseba se mora z novim imenom strinjati, najmanj težav pa je, kadar si ga lahko kar sama izbere. Kadar nam ga izbirajo drugi, pa je dobro, da se "izvedenci za imena" odločajo za imena, ki označujejo pozitivne značajske lastnosti in posebnosti tabornika.

Imam pravico in dolžnost?

Vsi imamo pravico, da nas drugi kličejo po imenu, zato je naša dolžnost, da spoštujemo to pravico tudi pri drugih.

Kaj pa druge pravice?

V naslednjih številkih bomo predstavili še druge pravice in vas hkrati opozarjali na dolžnosti (npr. pravica do izobrazbe, pravica do varnosti in telesne nedotakljivosti, pravica do zasebnosti idr.). Če vas tema zanima, nam v uredništvu lahko pustite vprašanje in vam bomo v eni od prihodnjih številkih nanj odgovorili. Na kršitve pravic pa nas lahko opozorite tudi tako, da nam pišete na naslov: Varuh človekovih pravic, Dunajska 56, Ljubljana, ali po internetu: info@varuh-rs.si ali nas pokličete na brezplačno telefonsko številko 080 15 30. ▣

Uporabni pravni nasveti

Darko Jenko

**Kajenje in
12. taborniški zakon**

V zadnjem času ste lahko v medijih lahko veliko brali in slišali o uveljavljanju enega izmed bolj spornih zakonov - Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o omejevanju uporabe tobačnih izdelkov (Ur. L. RS - 60/2007), ki je zelo restriktivno posegel v kadilske navade Slovencev.

Sedaj se lahko vprašamo, ali novela zakona prinaša kaj novega tudi tabornikom? Na prvi pogled se zakon tabornikov sploh ne dotika, saj je - ob doslednem upoštevanju 12. taborniškega zakona - navzočnost cigaretnega dima v taborniških vrstah že dalj časa nezaželen, v nekaterih rodovih pa kar prepovedana.

V 6. členu citiranega zakona je določeno, da je kajenje prepovedano v vseh zaprtih in javnih prostorih. Kajenje je prepovedano tudi v prostorih, ki se po zakonu sicer ne štejejo za zaprte prostore, so pa del pripadajočih funkcionalnih zemljišč prostorov, kjer se opravlja dejavnost vzgoje in izobraževanja.

Če se strinjamo, da taborniki izvajamo vzgojno dejavnost in smo pomembni del neformalnega izobraževanja mladih, ter se ta vzgoja odvija tudi ali zlasti na letnih taborjenjih in zimovanjih, kaj hitro lahko ugotovimo, da se 6. člen citiranega zakona še kako nanaša tudi na različne taborniške aktivnosti (taborjenja, zimovanja, mnogoboje itd.). Vsaka taborniška aktivnost namreč terja določen prostor za svoje izvajanje, ki je sestavljen iz dveh delov - prostora kjer se aktivnost izvaja in prostora v neposredni bližini npr. prostor za odlaganje smeti, skladišče, parkirni prostor ipd.

Ob dosledni uporabi določb citiranega zakona tako velja absolutna prepoved kajenja na vseh taborniških aktivnostih. Ni več možno določati kadilnic oz. kadilnih mest v bližini tabornih prostorov, pred objektom v katerem poteka zimovanje ali v bližini poligona na katerem poteka neko taborniško tekmovanje ali druga aktivnost. Tukaj bi veljalo morda še enkrat opozoriti, da kajenje na tabornem prostoru prepoveduje tudi veljavni Pravilnik o taborjenjih.

Tako se ne sme več zgoditi, da bi na šoli za inštruktorje, ki velja za taborniško elitno vzgojno izobraževalno dejavnost, vodstvo šole imelo lastno kadilnico, vsem drugim pa kajenje ni bilo dovoljeno. Če že nič drugega, gre tukaj za sumljivo dvojno moralno - učim eno, nekaj povsem drugega pa izvajam v praksi.

TOTeM**TOTeM, že 10. leto
nepogrešljiv na
taborniškem
koledarju**

Na letošnjem TOTeMu se je zbralo 16 ekip (74 tekmovalcev) in kar lepo število obiskovalcev in navijačev. V 1. krogu tekmovanja se je odigralo 24 tekem, v 2. krogu pa še 12 tekem. 2. krog tekmovanja, oba polfinala in predvsem veliki finale, so nam postregli z res zelo kakovostno odbojko. Obe najbolj pomembni tekmi, mali finale (tekma za 3. mesto) in veliki finale, sta se zaključila šele v tretjem nizu, kar pove, kako izenačene so bile letos ekipe. Končno zmago je že 2. leto zapored osvojila ekipa Waitapu RSK iz Škofje Loke, ki je v res izjemnem finalu in po trdem boju premagala ekipo Počasi. Veliki finale je zelo popestril Hugo, ki je vsekakor prava oseba za komentiranje takšnih tekem ali kot je nekdo pripomnil, oseba, ki zna s čim več besedami povedati čim manj. Organizatorje je potrebno pohvaliti tudi za dobro hrano, pestro glasbo, večerni program ob tabornem ognju, nadaljevanje večera ob kitari in skečih ... pa še kaj bi se našlo.

Vikend v Ilirski Bistrici je bil lepa priložnost, da odklopimo možgane, se družimo, rekreiramo in zaključimo poletje v velikem slogu.

SiNi Marko Prelec - Prelec

Letos je že 10. leto zapored na začetku novega šolskega leta ali na zaključku poletja, kakorkoli pač želite, v Ilirski Bistrici potekalo tradicionalno Taborniško odbojgarsko tekmovanje na mivki. Morda je bilo letos prisotnih malo manjše število ekip kot v preteklih letih, a vseeno so tisti, ki so prišli, lahko neizmerno uživali v lepem sončnem vremenu, dobri družbi taborniških prijateljev in kvalitetni odbojki.

Mitja Pugelj - Mitko, organizatorja tekmovanja:

"TOTeM ostaja tisto pravo taborniško srečanje po aktivnem poletju, zadnje poletno druženje in prikaz športnega ter prijateljskega duha v tabornikih. Ruševci smo ponosni nase in na 10 prijetnih vikendov v Ilirski Bistrici ter se že veselimo, da lahko leta 2008 ponovno gostimo stare in nove prijatelje taborniške odbojke."

Aktualno

Mojca Galun

Tečaj poznavanja rastlin za prehrano in zdravje

Prvi dan je 6 tečajnikov poleg dežja pričakalo tudi okrog 30 novih rastlin, katerim so pripisali takšne in drugačne lastnosti. Že drugi dan pa je sledilo nabiranje in rezultat nekajurne muke sta bila čaj in solata. V solati smo tako okusili regrat, otavčič, liste pokalice in plešča in kot začimbe rman, materino dušico ter dobro misel (divji origano). Namesto čebule smo uporabili divji luk.

Čaj smo pripravili po receptu "ala juha". Namesto da bi počakali, da najprej zavre voda, smo namreč rastline dodali že na začetku. Naredili smo ga iz smrekovih iglic, listov jagodnjaka in malinjaka ter ščepca rmana in materine dušice. Najprej smo seveda poskusili nesladkano različico in Irena je iznašla nov način pitja, ki je pripomogel k boljšemu čaju. Pri okušanju sladkane različice pa smo se vsi strinjali, da je taka oblika čaja celo zelo okusna. Proti večeru smo se preizkusili tudi v pionirstvu. Zaradi slabe vremenske napovedi smo si iz dveh šotorskih kril sestavili streho za ogenj.

Tretji dan je tečajnike pričakala preizkušnja. Poleg spoznavanja novih rastlin, so v skupinicah po dva morali pripraviti naslednje kosilo: juha (otavčič, listi pokalice, listi plešča, divji luk), palačinke nadevane s otavčičem, krompir s prilogo iz otavčiča, solato (otavčič, divji luk, materina dušica, rman) in pečene kobilice. Po težko prisluženem kosilu smo svoje moči preizkusili tudi v vožnji s kanuji in plavanju.

Skrivnost okušanja čaja

Ker imamo brbončice za okušanje grenkobe čisto na koncu jezika, najprej namoči v čaj konico jezika in ga nato čimprej pogoltni. Na tak način se grenko skoraj ne okusi.

V vsakdanjem taborniškem življenju se srečamo z mnogimi rastlinami in prav zanimivo je, ko te Crga popelje okrog in ti skoraj za vsako pove, za kaj se uporablja in kakšno zdravilno moč ima. Z namenom, da izboljšamo svoje znanje o užitnih rastlinicah, smo se srečali na tečaju v Bohinjju.

Četrty dan nas je čakala priprava večerje. Kljub nenehnemu deževju smo se s kolesi odpravili na "pašo" v Ribčev laz. Na jedilniku smo imeli omleto z otavčičem, piščančja bedra nadevana z otavčičem, ozkolistnim trpotcem, rmanom in materino dušico skupaj z metinim čajem, zato smo se morali kar potruditi, da smo nabrali vse potrebne rastline. Nato se je dež še bolj ulil in po neusmiljenem točenju in še zmrznjenih bedrih smo zelenjavno omleto skuhal kar v kuhinji. Po koncu pa je sledilo igranje "mav mava". Za podrobnosti te igre povprašajte žirovske tabornike. Naj vam samo namignem, da so bili

med igranjem zaradi porazov popiti hektolitri vode.

Zadnji dan je bil posvečen učenju. Izmed vseh rastlin je Crga izbral nekaj najbolj pomembnih, ki so jih udeleženci morali prepoznati na izpitu. Z njim pa je bil končan tudi tečaj.

Ker smo pogrešali vsakodnevno kuhanje, sva se s Crgo odločila, da drugo leto ponovno obudiva stari način tečaja, kjer si bodo tečajniki vse obroke skuhal sami. In če ste za tak izziv, vas vabim, da se nama od 14. do 21. 7. 2008 pridružite na Pohorju.

BiPi

F. M.

Lokostrelska šola

Konec julija je bilo v Bohinju ponovno lokostrelsko živahno. Kar enaindvajset tečajnikov iz Lokostrelske zveze in letos žal noben iz Zveze tabornikov se je izobraževalo v dveh tečajih Slovenske lokostrelske šole. Vsi programi tečajev Lokostrelske šole so verificirani pri Strokovnem svetu za šport RS.

Tokrat so tečaji prvič potekali pod okriljem Lokostrelske zveze Slovenije in ob pomoči Evropskega socialnega sklada. Žal sta bila tečaja za učitelje lokostrelstva ena in dva, zaradi premajhnega števila prijav odpovedana.

Vsi udeleženci vaditeljskega tečaja so uspešno opravili preizkus znanja ter prejeli diplomu in majico slovenske lokostrelske šole. Sedaj jih čaka delo v klubih in drugih središnih. Prav gotovo v teh dneh okrog sebe zbirajo nove člane, željne lokostrelstva in upamo, da je med njimi tudi nekaj tabornikov.

V letošnjem letu smo po dolgem času uspešno izpeljali tudi tečaj za organizatorje - direktorje tekmovanj in Tečaj za nacionalne lokostrelske sodnike. Tečajnikom se je pridružilo še blizu dvajset taborečih iz DLLL iz Ljubljane na svojem tradicionalnem poletnem taborjenju.

Tudi tokrat so škofjeloški lokostrelci pripravili lokostrelski arcathlon, tek po gozdnih poteh s streljanjem, ki so se ga poleg udeležencev šole udeležili tudi drugi tekmovalci. V samem programu lokostrelske šole pa je bilo tudi izdelovanje fluflu puščic in zanimivo tekmovanje v streljanju na balone. ■

Taborjenja rodov

Sončno taborjenje XI.SNOUB v Gornjem Gradu

Ker smo že lansko leto ugotovili, da nam jo sončna uprava v avgustu ponavadi zagode z dežjem, smo se odločili prestaviti taborjenje v julij in odločitev se je izkazala za pravilno; taborjenje je bilo sonca in nasmejanih ljudi polno. Jaz kot taborovodja in Martin Unuk kot starešina sva bila z letošnjim poletjem več kot zadovoljna.

Za majhno taborjenje, kot je bilo naše, smo se izkazali in otroci so bili delavni od zarje pa vse do trde noči. Prvi je bil bivač GG-jev, ki so se odpravili na Lepenatko, nazaj pa prišli vsi neverjetno dobre volje ter kazali norčave fotografije, ki so jih po poti posneli. Seveda so ponosno pokazali tudi bivač, v katerem so spali. Pa tudi MČ-ji niso za njimi prav nič zaostali, napokali so se golaža in se prav tako vrnili v tabor s pesmijo na ustih. Osvajali smo tudi cel kup veščin, ob večerih pa se je odvijalo prav vse od nočnih iger, improlive, zmenkarij, pa vse do podelitve rutk in seveda pravega taborniškega krsta. Grobi ali Matej Grobelnik si je prav gotovo prislužil svoje novo ime, vsaj po izrazu na njegovem obrazu, ko je na koncu smel spiti posvečeno taborniško mano. Pa da sploh ne povem še kaj več o čudovitih parčkih na zmenkarijah, ki so za nagrado prejeli romantičen piknik na travniku.

Za konec naj omenim tudi tematski dan, ki je bil letos atraktivne narave: Evropska unija. Otroci so ves dopoldan strateško osvajali evropske države, katere so lahko kupili tako, da so naredili dovolj dobrih del po taboru in le-ta še nikoli ni bil tako urejen in čist kot tistega dne! Popoldne smo priredili tudi svoje lastne Igre brez meja, z zaključno disciplino v štafetnem pljuvanju, zvečer pa dolgo pričakovana in oboževana Evrovizija. Zmagali so najboljši in najlepši, minilo je še nekaj dni in taborjenje se je že zaključilo. Prehitro, kakor vsako leto.

Mjedved

Sončni zahod na Lepenatki - v polni lepoti ga lahko vidiš le, če gori prespiš; v bivaču. Foto: Vol

V okviru Evropskega dneva smo pripravili tudi Igre brez meja. Foto: Mjedved

Vroč, vroče in še enkrat vroče

Petra Peunik

Letošnje taborjenje tabornikov Rodu Pusti grad Šoštanj v Ribnem pri Bledu je za nami in kot toliko preteklih taborjenje se nam bo tudi letošnje ohranilo v lepem spominu. Sveža jutra, vroči dnevi in hladni večeri ob tabornem ognju so žal ostali za nami.

Na taborjenju so se nam pridružili taborniki naših dveh čet iz Polzele in Prebolda, gostili pa smo tudi tabornike iz Rodu bistre Savinje iz Šempetra, tako da se je zbralo kar nekaj preko 150 tabornikov.

Kot že tolikokrat prej, so se naši taborniki preizkušali v novih izzivih, pokazali veliko znanja in iznajdljivosti, predvsem pa so si nabrali ogromno novih izkušenj življenja in preživetja v naravi. Spletle so se mnoge prijateljske vezi, tudi mednarodne.

Letos smo imeli namreč srečo, da smo lahko spoznali angleške in belgijske skavte, ki so taborili blizu našega tabora. Otroci so spoznali način taborjenja skavtov, ki jih lahko sicer vidimo le na mednarodnih akcijah. Na pohodnih taborih, kot je bilo letošnje, Belgijci taborijo v šotorih, ki so postavljeni vsaj dva metra nad tlemi. Videli smo torej fantastične pionirske objekte, ki jih pri nas skoraj ne poznamo.

Tudi to leto smo imeli veliko srečo z vremenom. Dopoldneve smo preživljali v gozdu, v vodovih kotičkih, kjer smo se učili novih taborniških veščin, ob popoldnevih pa smo se navadno hladili ob Savi ali v Šobcu.

Tako, za nami je torej deset nepozabnih dni. Dnevi, ki so bili polni veselja in smeha, polni novih znanj in dogodivščin. In za konec lahko z gotovostjo rečem, da skoraj ni tabornika, ki ne bi nestrpno odšteval dni do naslednjega poletja, ko se bomo s pričakovanjem in polnimi nahrbtniki spet odpravili v Ribno - v naš mali raj pod soncem.

Foto: arhiv RPG

Foto: arhiv RVP

Taborjenje RVP

Taborniki Rodu vedri Prleki iz Ljutomera smo od 30. julija do 5. avgusta taborili na svojem tabornem prostoru v Bodislavcih. Taborilo je 50 udeležencev, pridružili pa so se nam tudi osnovnošolci raziskovalnega tabora. 1. avgusta smo praznovali stoletnico skavtstva, ko smo ob 6. zjutraj (na sliki) pričakali sončni vzhod, kasneje pa smo tudi na novo dali taborniško prisego. Prisega so se udeležili tudi starejši taborniki in predstavniki medijev.

Niko

Poletna dogodivščina kranjskih jegličev

Sonce, morje, dobra družba, večeri na plaži, pod zvezdnatim nebom ... Vse skupaj se sliši kar nekam pravljično, a je kljub temu vse to moč doživeti na vrhuncu taborniškega leta - taborjenju. "Prfarski kranjski jegličiči" smo skupaj lovili lepe trenutke med 12. in 22. julijem na tabornem prostoru v Umagu.

Foto: Miha Strel

Taborjenja se je udeležilo okrog 40 RKJ-jevcev, ki smo v desetih skupnih dneh doživeli marsikaj. V dopoldanski gozdni šoli smo izdelovali toteme, poslikali smo si obraze, streljali z lokom, prehodili minsko polje, osvajali taborniške veščine in postavljali pionirske objekte. Obmorska vročina je bila na trenutke prav pretirana, zato smo se po kosilu hladili vsak na svojem koščku težko izborjene sence. Na taborjenju ob morju pa seveda ne gre brez kopanja in iger na plaži. Letos smo se najbolj navduševali nad odbojko na mivki. Večeri so bili rezervirani za sprehod do mesta, taborniški kino, kuharski izziv, krste, poroke ... noč pa za stražo zastave in tabora.

Vsega lepega je enkrat konec in na žalost je ta usoda doletela tudi naše letošnje taborjenje. Vsi vemo, da so najboljše trenutki ponavadi najbolj umazani, prepoteni, najbolj taborniški. Ne da se jih doživeti v nobeni taborniški sobi, pač pa le v naravi, na taborjenju. Vsi, ki smo doživeli Umag 2007, smo te spomine shranili, komaj pa že čakamo nove podvige in nove zmage.

Tina (PP klub Gozdni sadeži)

Taborjenje splitskih skavtov v Kokarjah

Člani Skavtskega kluba Marjan iz Splita so v sodelovanju s taborniki oz. skavti s Poljske in iz Slovenije organizirali taborjenje, s katerim so počastili 100 let skavtskega gibanja v svetu. Od 7. julija naprej je 60 splitskih skavtov taborilo v Kokarjah, 14. julija pa se jim je v zgodnjih jutranjih urah (popolnoma nepričakovano) pridružilo še 20 skavtov s Poljske.

S prihodom poljskih skavtov se je pričela 8-dnevna avantura. Odkrita je bila nova bolezen in skavte v svetu pozvali, da najdejo znanstvenike, ki so se skrili po celotnem planetu. V osmih dneh so skozi različne delavnice poskušali obiti ves svet in na ta način spoznati druge kulture in običaje ter najti znanstvenike.

Foto: SINI

Kot sporočajo prijatelji iz Splita, so za spremembo od vseh dosedanjih taborjenj uvedli noviteto za hrvaški, verjetno pa tudi širši prostor - on-line taborjenje. Starši otrok, kakor tudi vsi drugi zainteresirani, so lahko taborjenje vsakodnevno spremljali na spletnih straneh SK Marjan (www.sk-marjan.hr). Poudarjajo, da je to dokaz, da je pri tabornikih vse mogoče, in da se življenje v naravi in nove tehnologije lahko uspešno dopolnjujejo.

Mihaela Rubeša

Foto: SINI

Nina Medved -
Mjedved

Kolumni

Boris Mrak

Gordijski vozli iz taborniških prstov

Znova je poletje naokoli in tudi taborjenja so samo še lepi spomini in zabavne fotografije. Vse nas še grejejo tihi trenutki, ko smo sedeli ob ognju in družno peli ali pa na šotorki na nekem travniku zijali v zvezde ter klepetali o vseh mogočih rečeh. Nekateri srečniki so na taborjenju ujeli še meteoritski dež, ki se vsako leto lepo vidi nad našimi kraji 11. avgusta in bogve, kakšne vse želje so se zaželele in kate-re se bodo uresničile. Poletje je minilo, ampak, kakor pravi, ima tako kot noč tudi poletje svojo moč. Mene pa zanima, čigave roke so se prepletle med gomilo taborniških teles in kdo je pri komu spal in kdo sploh ni spal?

Zadnjič sem pila kavo skupaj s svojo mamo in govorili sva o tabornikih na splošno. In naenkrat mi je mama postavila vprašanje, ki me je kar zalepilo na stol: "Ali je res, da pri tabornikih vsi povprek seksate?" In sem se ji morala prikupno nasmehni ter reči, da ne vem kdo seksa in s kom, definitivno pa se tu in tam razvijejo kakšne romance. In ni čudnega, saj smo navsezadnje že od malih nog skupaj in se še spomnimo vseh čudnih frizur pa potolčenih kolen svojih taborniških prijateljev. Navsezadnje pa na taborjenju preživljamo skupaj v povprečju 18 ur, ker se vmes seveda gre spat, nekateri pa se pač odpravijo za povrh še v tuje šotore dvigovat to časovno statistiko ...

In kar je drugega značilnega za taborniške romance, je razlika v letih. Ker smo tako ali tako vsi mladi, ki skrbimo za še mlajše od nas, je v taborniških družbah včasih velika mešanica generacij. Sicer pa, kdaj je bilo že pomembno, koliko je star tvoj prijatelj, če se dobro razumeta in skupaj super delujeta? In tako je na koncu tudi s poljubi, ukradenimi za prvo smreko pa s spalkami, ki naenkrat postanejo odeje, ker so premajhne za svojo primarno funkcijo, in posebej močnimi Gordijskimi vozli prstov, ki jih vsi opazijo med tabornim večerom.

Pa da ne pozabimo na debate naših fantov, ki že sklepa-jo plane za vnaprej in pravijo takole: "Ja, ja, čez pet let bo pa tale že kar fina, ja ... čez pet let.." In pet let se kaj hitro obrne, še preden opaziš, odidejo ter pridejo novi ljudje in že so tukaj nove iskrice v očeh.

In smo že z eno nogo v jeseni, z drugo še ohlapno zasidrani v magičnem poletju. Morda pa je tudi v jesenskem rumenem listju ter prvem hladnejšem vetru kaj romantike, ko lahko skupaj skočiš na kakšno skodelico čaja. Sicer pa, kakor pravi neka francoska pesem o ljubezni: "Si tu n'etais pas la, comment pourrais je vivre?" (Če te ne bi bilo tukaj, kako bi lahko sploh živel?)

Začetek novega taborniškega obdobja

"Končane so počitnice, najlepši del pouka!" kot poje znana pesem slovenskega kantavtorja Tomaža Domiclja. Tu je september in z njim naše novo šolsko in tudi taborniško leto. Naučili smo se sonca, morja, gozdov in planin, preživeli taborjenja (kjerkoli je že bilo) in ostali so nam lepi spomini, sedaj pa nas čaka zopet nov začetek: tako v šoli kot tudi v naši organizaciji. Premaknili smo se v višji razred, novo šolo ali fakulteto - v Ljubljano, Maribor, Celje, Koper ... Starejši smo za eno leto in postali smo bolj pomembni in bolj samozavestni!

In z novim letom se začenejo zopet nove težave. Nekaj članov nas je zapustilo, ker so jih začele zanimati druge stvari, nekaj jih je odšlo v šole in na fakultete v druge kraje (tukaj imajo prednost seveda rodovi, ki so v velikih mestih - izobraževalnih centrih) in tako zopet krpamo naše kadrovske vrste. Pa to še ni vse! Pripraviti moramo načrt dela za prihodnje leto, organizirati nekaj propagandnih akcij in navdušiti vrstnike, da se nam pridružijo in kar je najtežje (vsaj ponavadi), najti nove vodnike (seveda ne vseh, nekaj pa jih bo kljub temu novih). Saj, boste rekli, vse to že vemo in to ni nič novega. Res je, pa kljub vsemu! Ali smo se iz preteklosti kaj naučili? So nam naši predhodniki prepustili vzoren rod ali organizacijo, ki se bori za preživetje? Bomo mi kaj drugačni čez leto ali dve? Tudi na to bi morali misliti že sedaj, ne pa takrat, ko se bomo poslavljali (upam, da bo takih članov čim manj). Prepričan sem, da je to v vašem rodu čisto drugače in da se s temi težavami sploh ne srečujete.

Tisti, ki so v poletnih mesecih obiskali kak tečaj, so seveda polni idej in svežih moči. Upam, da jim ta zanos, navdušenost in kopica idej ne bodo prehitro skopneli in da bodo organizacijo popeljali v nove, lepše čase, v zanimive akcije in doživetja, ki bodo navduševale vse člane, tako stare kot nove. Prepričan sem, da imajo, čeprav niso bili deležni dodatnega taborniškega izobraževanja, po počitnicah polne baterije in energije tudi naši drugi člani in da se bodo dela lotili z vsem srcem. Saj, velikokrat si na začetku poti obljubimo, da bomo drugačni, da se bomo spremenili in da bomo na težave, ki so del vsakdanjega življenja, gledali s svetle plati in jih reševali umirjeno in s preudarkom, a kaj, ko je navada železna srajca. Zares, tudi teh, malo manj prijetnih stvari, se moramo naučiti premagovati.

Tako, na začetku leta smo in prepričan sem, da nam bo letos šlo bolje kot lani in da se bomo po svojih močeh trudili, da bo naša organizacija čim boljša in nam dajala čim več zadovoljstva, sprostitve in veselja. Želim vam uspešen začetek (začetki so del našega življenja, tega se moramo zavedati in jim nikakor ne moremo uiti!) novega taborniškega obdobja - do naslednjih počitnic in taborjenj ob letu.

Ljubljana / Domžale, 29. 8. 2007

INTERVJU

Nina Kušar

Intervju z Craigmom Turpiem

"Niso mladi tisti, ki so se spremenili v zadnjih letih, odrasli smo se"

Na Evropski skavtski konferenci, ki smo jo pred kratkim gostili v Porto-rožu, je bil Craig za svoj drugi mandat v Evropskem skavtskem komiteju izvoljen kot predsednik komiteja. Je eden tistih, ki te vedno znova opomnijo, zakaj je vredno biti skavt. Nasmeh na obrazu in pripravljenost na kratek pogovor in pomoč polepšajo dan sogovorniku. Spoznati človeka kot je on, je vedno čast. Pogovarjala sva se v šotoru za sprejeme pomembnih gostov, kjer je preživel večino dni na 21. svetovnem skavtskem jamboreeju.

Kdaj si se pridružil veliki družini skavtov - tabornikov?

Dolgo je tega. Mislim, da je bilo leta 1983. Razlog, da sem postal skavt, je bil, da je moj najboljši prijatelj Matthew izgubil vsak petek zvečer. Vsakič sem mu sledil, da bi izvedel, kam je šel, njegova mama pa mi je govorila: "Spet je večer za cub scouts." (op. a.: cub scouts ustrezajo starostni skupini MČ). To se je ponavljalo nekaj tednov, potem pa sem si rekel: "Če so 'cubs' dobri za Matthewa, bodo morali biti tudi zame." Matthew je dal tako povod, da sem se pridružil, ko sem bil star 8 let, in s skavtstvom sem povezan vse od takrat.

Kaj te je prepričalo, da si ostal?

Mislim, da nisem nikoli prišel do točke, ko bi razmišljal o tem, da bi odšel. Najtežje je bilo na prehodu od venture scouts (op. a.: ustrezajo starostni skupini GG) med vodnike. Takrat sem imel veliko srečo, da sem se udeležil Svetovnega skavtskega jamboreeja v Koreji, star sem bil 16 let. To je imelo velik vpliv na moje življenje. Do takrat je bilo skavtstvo zabavno, ampak šele v Koreji sem res doumel izobraževalni vidik skavtstva. Presunilo me je, ko sem videl skavte z vsega sveta. Takrat sem se spomnil, da nam je vodnica, ko smo kot "cubs" prejeli skavtsko lilijo, našitek WOSM-a, rekla, da več milijonov ljudi po svetu nosi enak znak. Ko sem to videl v Koreji, je vse skupaj dobilo smisel.

Ljudje v Sloveniji
so fantastični

Maja si obiskal Slovenijo. Je bil to tvoj prvi obisk?

Ja, to je bil moj prvi obisk.

Ti je bilo všeč?

Država mi je bila zelo všeč in ljudje so fantastični. Veselim se že povratka v bližnji prihodnosti. Sedaj čakam uradno povabilo (Craig se ob tem nasmeje).

Poročilo konference je pripravljeno. Si zadovoljen s potekom konference?

Zelo. Poročilo je pripravljeno in mislim, da zajema tako delo, ki je bilo vloženo, kot tudi vzdušje konference. Osebnostno sem zelo zadovoljen z našimi dosežki. Težko je bilo pripraviti plan regije, ampak na koncu nam je uspelo in hvaležen sem Konferenci, da je poskušala olajšati delo komiteja, obenem pa ni pozabila, da ne bomo delali nič manj, kot prej.

Izvoljen si bil za predsednika Evropskega skavtskega komiteja. Kaj so prednostne naloge za naslednja tri leta?

Prvenstveno so to strateške prednostne naloge Svetovne organizacije skavtskega gibanja. V evrop-

skem kontekstu pa jih je določila Konferenca. Ta še vedno pravi, da je pomembna rast, ampak **bolj v holističnem pogledu**. Komite se tega zaveda in je v juniju, komaj štiri ali pet tednov po koncu konference, sprejel nov okvir dela. Sestavljen je iz treh delov; prvo področje dela so izobraževalne metode, drugo področje je rast in razvoj, tretje in zadnje področje pa so odnosi in financiranje. To so glavna področja dela na ravni regije za naslednja tri leta.

Si seznanjen s skavtsko - taborniško situacijo v Sloveniji?

Sem. Vem, da je (Zveza tabornikov Slovenije, op. a.) močna organizacija z dobrim ugledom v regiji, predvsem kar se tiče t.i. človeških virov. Seznanjen sem z vložkom, ki ga je Slovenija v zadnjih treh letih prispevala pri nekaterih dogodkih v zadnjih treh letih, predvsem kar se tiče vseživljenjskega učenja in upravljanja s človeškimi viri. Lansko leto smo v okviru tedna vseživljenjskega učenja v Sloveniji pripravili enega izmed dogodkov.

Sicer pa se spopadate s podobnimi težavami kot veliko drugih

skavtskih organizacij v evropski regiji. Tu ne gre le za pridobivanje odraslih, ampak tudi njihovo zadrževanje; torej, kako jih zadržati, ko so že naši člani. Če jih uspemo zadržati, smo običajno sposobni rasti.

Komite je že začel s svojim delom. Kako usklajuješ službene obveznosti s tistimi, ki ti jih je prinesla konferenca v Sloveniji?

Dolgoletni skavtski prijatelj, ki je precej starejši od mene, mi je že davno povedal, kako moram razporediti svoje obveznosti; prva je družina, druga služba, tretje skavstvo. Trudim se, da bi bilo tako, čeprav ni vedno tako. Hvaležen sem, da imam razumevajočo družino in poslovne partnerja, ki me podpirajo pri tem, kar počnem.

To je moj četrti Jamboree

Ti besedna zveza "prosti čas" sploh kaj pove?

Imam nekaj prostega časa. Če sva za trenutek resna, želim si, da bi v naslednjih treh letih naredili delo člana Evropskega skavtskega komiteja bolj dostopno, ker od članov res pričakujemo veliko. Zagotoviti moramo, da bo delo bolj koncentrirano, ker le tako lahko svoj čas porabimo pametno. Mislim, da je to pomembno za evropsko regijo kot celoto.

Zagotoviti moramo kandidate,

ki so sposobni izkoristiti svoj čas, ne da bi nujno imeli možnost fleksibilno izkoristiti dopust in da imajo razumevajočo družino, kot je to v mojem primeru. Zato moramo delo člana komiteja narediti veliko bolj, ne lažje, pač pa prilagodljivo. Pomembno je, da imajo ljudje tudi svoje življenje.

Koliko Jamborejev si se udeležil do sedaj?

Imel sem srečo, da sem se leta 1991 udeležil Svetovnega skavtskega jamboreea kot udeleženelec. Leta 1995 sem bil na Jamboreju pomočnik vodnika, v Čilu pa sem bil pomočnik vodje podtabora. Tako sem Jamboree videl z veliko zornih kotov; kot porabnik, kot tisti, ki podpira porabnika, in kot nekdo, ki dela v podtaboru. Na Tajskem nisem bil, ker sem vodil Explorer Belt (PePe Pas) na Novi Zelandiji.

Kako ti je všeč ta do sedaj?

Imam se zelo, zelo lepo. Čudovito je videti, da se Jamboree dogaja, ker smo toliko let govorili o tem, sedaj pa smo tu, živimo ta dogodek. In že čez nekaj dni bo tega konec in vsi se bomo veselili naslednjega.

Kaj je tvoje sporočilo za novo stoletje skavtstva?

Menim, da se moramo v novem stoletju skavtstva osredotočiti na razvoj le-tega. Smo v čudnem položaju; narašča populacija starejših, populacija mladih pa se manjša. Zoperstaviti se moramo različnim stvarim, ki privlačijo mlade. Navsezadnje vsi vemo, da si mladi želijo dogodivščine.

Približati se moramo potrebam mladih, kot nam je to uspevalo zadnjih 100 let. Nekdo mi je pred kratkim rekel: "Niso mladi tisti, ki so se spremenili v zadnjih letih, odrasli smo se. Mladi ostajajo enaki in si želijo istih stvari." ■

Aktualno

Skavtska zgodba na Večeru taborniške fotografije

To, da letos praznujemo stoletnico skavtstva, kate-
rega del smo taborniki, čivkajo že vrabci na strehi. A
vseeno marsikdo še vedno ne ve, kako se je vse skupaj
začelo. Kdo je bil lord Baden-Powell, kdo Seton in kdo
Pavel Kunaver? Taborniki Rodu heroj Vitez s Črnuč smo
se odločili starim in novim članom, pa tudi staršem in
ostalim krajanom, prikazati celotno zgodbo.

V tradicionalno črnuško prireditev Večer taborniške
fotografije smo v obliki krajše gledališke predstave
vključili zgodovino skavtstva v svetu in pri nas. Tako smo
v četrtek, 6. septembra, otvorili novo taborniško sezono.
Večera se je udeležilo okoli 70 obiskovalcev, ki so poleg
predstave o skavtstvu videli tudi zanimive fotografije z
zabavnih taborniških aktivnosti minule sezone. Najus-
pešnejši tekmovalci RHV orientacijske lige so prejeli na-
grade, na koncu pa smo se vsi skupaj pogostili z
domačim pecivom.

Letošnji Večer taborniške fotografije je bil nadvse
zanimiv in dobro obiskan, morda tudi zato, ker so nas
opazili tudi na nacionalni televiziji, tako da je naš načel-
nik Mitja prireditev lahko predstavil v oddaji Dobro jutro.
Prihodnje leto se nam v dvorani Kulturnega doma Črnuče
pridruži tudi ti, zato si že zdaj rezerviraj prvi četrtek v
septembru.

**Tekst in fotografiji: Vesna Bitenc - Mgajver,
RHV**

Sprejem pri vходу

Seton otrokom pokaže kurjenje ognja

Kolofon

Uredništvo: Aleš Cipot (ales.cipot@rutka.net) - glavni in odgovorni urednik, Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net) - pomočnik urednika, Blaž Verbič (blaz.verbic@rutka.net) - urednik fotografije, Meti Buh (meti@rutka.net) in Aleša Mrak (alesa.mrak@siol.net) - urednici sklopa Igra, Tomaž Šinigajda (sini@rutka.net) - urednik sklopa Dogodivščina. **Predsednik izdajateljskega sveta:** Igor Bizjak (bizi@rutka.net).
Novinarji in sodelavci: Barbara Bačnik (barbara.bacnik@rutka.net), Jaka Bevk (jaka.bevk@tele-cable.net), Borut Cerkvenič (borut.cerkvenic@guest.arnes.si), Tanja Cirkvenič (tanja@rutka.net), Andreja Gomboc (andreja.gomboc@pharmaswiss.si), Simon Hudolin (simon.hudolin.salchi@gmail.com), Darko Jenko (darko.jenko@siol.net), Klemen Kenda (bubi@rutka.net), Primož Kolman (primoz.kolman@yahoo.com), Brina Krašovec (brina.krasovec@gmail.com), Nina Kušar (nina_rla@hotmail.com), Miha Maček (muc@rutka.net), Nina Medved (nina.medved@guest.arnes.si), Frane Merela (frane.merela@guest.arnes.si), Boris Mrak (boris.mrak@rovas.si), Tadej Pugelj (pugelj@rutka.net), Lea Repič (lea.repic@siol.net), Maja Strnad (m.strnad@gmail.com), Jasna Turk (jasna.turk@varuh-rs.si). Lektoriranje: Katarina Jesenko (jesa@rutka.net).
Ustanovitelj, izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. TABOR sofinancira Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije. **Naslov uredništva:** Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: tabor@rutka.net, info@zts.org. WWW: http://www.zts.org. Cena posameznega izvoda je 2,09 € (500 SIT), letna naročnina je 20,86 € (5000 SIT), za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. Transakcijski račun: 02010-0014142372. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Upoštevamo samo pisne odpovedi do 31. januarja za tekoče leto. Revija izhaja vsak drugi petek v mesecu. DDV je vračunan v ceno. Grafična priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana. Števil-ka je bila tiskana v nakladi 6400 izvodov. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana. Revija Tabor je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792.

Iz taborniške pesmarice

Klemen Kenda

Pridi še ti!

Besedilo in akordi: Nina Savič

Uvod: a C a C a G a

1.a C

Sto let je okrog,

F G

Slišiš z otoka spet rog?

a C

In več tisoč otrok

F G

pozdravlja čarobni ta zvok.

2. a C

Čvečki, Backi in Dots

F G

Gremo na konec sveta,

a C

Z busom do tja

F G

od doma in čez ocean

c F G

po avanturo, le solze na stran.

Refren

aF C G

Hej, pridi še ti

F C F G

se skrivat, loviti, vonju sonca slediti.

aF C G

Hej, sprejmi izziv,

F C F G

čez zarisane meje srečo prelij.

3. a C F G

Glej mavrico tam v daljavi nam sije,

a C F G

Na jamboree naša pot se vije

a C F G

In vsi smo že tu, se že veselimo

a C F G

Vsi skavti sveta stoletje slavimo.

Refren

2 kitica

refren 2x

Stric volk

Kot se spodobi za jesen, ko je Narava radodarna s plodovi, se spodobi tudi zame, da sem tokrat radodaren s pohvalami in komplimenti. Ne pomnim namreč, da bi bili moji peščenosrajčniki v preteklosti tako aktivni kot letos. Seveda se razume, da je stoletnica BiPi-jevega izvirnega greha pomemben dogodek in da je vsak tabornik prispeval k obeleževanju te pomembne obletnice. Pa vendar bi, sodeč po govoricah in dogajanju v preteklih letih, težko pričakoval kaj takega. Stalne kritike na račun tega in onega, nezadovoljstvo z delovanjem in premajhna udeležba, pomanjkanje vodnikov in drugih vodij in posledično upad članstva; vse to bi dalo slutiti, da je organizacija kar precej v škripih. Potem pa pride stoletnica in glej ga volka iz gozda, kar naenkrat se je začelo vse prebujati; akcije rodov, izdaja znamke, pohod na drugo stran Lune, Evropska skavtska konferenca, Skavtfest in za nameček še številna taborjenja in drugi dogodki, ki so ob sončnem vzhodu prvega avgusta pustili neizbrisen pečat stoletnice obstoja skavtskega gibanja. In kot pika na i in v nasprotju z običajno gozdno prakso, so bili taborniki stalno na očeh medijev in javnosti. Ja, predragi taborniki, kapo dol v imenu celotne gozdne družine. Še moj sosed boter jež se je prišel pohvaliti, kako so mu taborniki, ki so taborili na bližnjem travniku, vsak dan postregli s svojimi kulinarnimi specialitetami.

No ja, pred nami je pisana jesen, ki bo, po podatkih iz prve taborniške roke, prinesla še kar nekaj zanimivih doživetij, nato pa se bomo vsaj prebivalci gozda pred mrzlo zimo umaknili v svoje varne domove. Do pomladi, ko zopet nastopi čas akcije. V tem smislu je za nas vsako leto stoletnica in kot je pripomnila modra sova: "Le želimo si lahko, da se taborniki ne bodo pogreznili v novo stoletno spanje." Prebivalci gozda smo z vami; računajte na nas.

Stric volk

Brina Krašovec

POST SCRIPTUM

Jesen prihaja v meglo ovita
in z listjem odeta ...
Kako je lepo se ozreti po drevju,
rdeče rumenem in rjavo zelenem ...
... z roko zabresti v rože
in trave ugašajočega poletja ...
Blago, svobodno deluje šepet listja,
izvabi še zadnjo kapljo emocije,
ki je utrip sedanjega življenja ni uspel posušiti.

RDEČA ŽOGA

Instruktorska mafija.

Piščanec Franci na PP taboru
RAJ+RaR+RMT+RPK pred večerno
masažo stopal. (foto: Blaž Verbič)

Mešanje kultur na Jamboreeju. (foto: SIM)

Luksuzna izvedba šotora na
Jamboreeju v Angliji. (foto: Miha Mošček)

zadnja plat
Pošlji fotografijo na
zadnjaplat@gmail.com

Boštjan Romih pri pretkušnji
vožnja na snemanju oddaje
"Na zdrevje". (foto: SIM)

Pionirske mojstrovine belgijskih skavtov na taborjenju v Rižnem pri Bledu. (foto: arhiv RPK)

 Induplati[®]
QUALITY WITH HUMAN TOUCH!

**VSEM TABORNIŠKIM RODOVOM
TO JESEN NUDIMO:**

- do **15%** popust pri nakupu Savice,
- **15%** popust na vse servisne storitve,
- zaščitno impregnacijsko tekočino po ugodni ceni,
- naročilo lahko prilagodimo vašim željam.

SAVICA

šotor po meri tabornika

Induplati d.d.

GSM: 041 65 65 65

www.induplati.si